

சோஷலிஸ்ட்

ஏப்ரல்

4

1983

சோவியத் மாசிகை

பல்துறைப், பயிற்சி இதழம்

தத்துவமும் நடைமுறையும்

சமாதானம்,
சமாதான சகவாழ்வு பற்றி

லேனினியமும்
விமோசன இயக்கமும்

சோவியத்
'கலோனியலிஷம்'
நிலவுகிறதா?

சர்வ வியாபக
நடுநிலைக் கல்வி

சோஷலிஸம்

தத்துவமும்

நடைமுறையும்

பல்துறைப் பயிற்சி நடவடிக்கை

சோஷலிஸ்த்

சக்தாந்த

இரக்சியல்

பக்தூர்கககளின்

மாதாந்த

மஞ்சர்

நெவஸ்தி
செய்தி
ஸ்தாபனத்
தயாரிப்பு

27. சேர் ஏர்னஸ்ட் டி சில்வா
மாவத்த, கொழும்பு 7 லுள்ள
சோவியத் சோஷலிஸிக் குடியரசு
கள் ஒன்றிய தாதரகத் தகவல்
பிரிவின் தலைவர் வி. ஆர்;
குலாந்தா அவர்களால் கொழும்பு-
10, 93, மாளிகாகந்த ரோட், மரு
தானையிலுள்ள பிரகதி அச்சகத்தில்
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

உள்ளடக்கம்

இன்றைய விவகாரங்கள்	'பிராவ்தா' நிருபரின் கேள்விகளுக்கு யூரி அந்தரபோவிள் பதில்கள் 03 நீடித்த சமாதானத்தின் பொருள் நீதியான சமாதானமே 09
	ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸின் 80ம் ஆண்டு விழா 12 விளாத்தலென குஸ்தெட்சோவ் அணு ஆயுதப் பரிகரணத்திற்காக சோவியத் யூனியனின் போராட்டம் 17
மகத்தான பாரம்பர்யம்	சமாதானம், சமாதான சகவாழ்வு பற்றி 22
மார்க்ஸியம் லெனினியமும் எமது காலமும்	அனதொலி யெகரோவ் லெனினியமும் விமோசன இயக்கமும் 27 செர்ஹீதிக்கின்ஸ்கி லெனின் ஜெனோவா, எமது காலம் 31 மிகையீல் இரோஷ்னிக்கோவ் லெனின் வேலைப்பாங்கு 35
வரலாறும் அனுபவமும்	இசாக் மிண்டஸ் சர்வதேசியம் நேற்றும் இன்றும் 39 காமில் இளையடோவ் சோவியத் 'கலோனியலிஸம், நிலவுகிறதா? 48
இளைஞர் உலகம்	சர்வவியாபக நடு நிலைக் கல்வி 53
வளரும் நாடுகளின் இன்றைய பிரச்சனைகள்	வீளாதிமீர் ஸ்வெதோசரோவ் ஆப்கானில் புரட்சிகர மாற்றங்கள் 57
ஏகாதிபத்தியத்தின் சுய்நுபம்	வீளாதிமீர் ஸ்வெதோசரோவ் இரகசிய திட்டங்கள் 61

‘பிராவ்தா’ நிருபரின் கேள்விகளுக்கு யூரி ஆந்ரபோவின் பதில்கள்

“பிராவ்தா” நிருபரின் கேள்விகளுக்கு சோ. க.க. மத்தியக் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர் யூரி ஆந்ரபோவ் அளித்த பதில்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

கேள்வி: ஜனாதிபதி ரீகன் அமெரிக்காவின் இராணுவக் கொள்கைப் பிரச்சனைகள் குறித்து மார்ச் 23-ம் திகதி நீண்ட உரையாற்றியுள்ளார். இந்த உரையை நீங்கள் எவ்வாறு மதிப்பீடு செய்கிறீர்கள்?

பதில்: ஒரேயொரு தலைப்பிற்கு—இராணுவ ஆயத்தங்கள். இராணுவ வேலைத்திட்டங்கள், புதிய ஆயுத வகைகளின் விருத்தி—அர்ப்பணிக்கப்பட்ட உரைகள் பல சமீபகாலத்தில் வாஷிங்டனிலிருந்து வந்த வண்ணம் உள்ளன. இதையேதான் அவ்வேளையிலும் ஜனாதிபதி பேசினார்.

ஜனாதிபதியின் இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட உரையானது அமெரிக்காவின் மனோ நிலையில் செல்வாக்கு செலுத்தவும், நிர்வாகத்தின் போர் வெறிப் போக்குக்கு எழுந்துள்ள விழிப்புணர்வைத் தணிக்கவும் முயல்வதாகவே வெளிப்படையாகக் கருதப்படுகிறது. ஜனாதிபதியின் உரையை அமெரிக்கர்கள் எவ்வாறு மதிப்பீடு செய்வார்கள் என்பது அவர்களைப் பொறுத்த விஷயமாகும்.

எனினும், ஜனாதிபதி பேசிய விஷயம் அமெரிக்கர்களை மாத்திரம் அக்கறைப்படுத்தவில்லை. ஏனெனில், அமெரிக்கா அதிவிரைவாக ஆயுதபாணியாக வேண்டும், உலகை ஆதிக்கஞ் செலுத்தும் இராணுவ வல்லரசாக மாறவேண்டும் என்பதே இந்த உரையின் பொருளாகும். அதேசமயம் இந்த விஸ்தரிப்புவாத கோரிக்கைகளை நியாயப்படுத்தும் முயற்சியாக சோவியத் யூனியனின் கொள்கை குறித்து வெட்கக்கேடான உருச்சிதைவுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வெளிப்படையாகச் சொன்னால் பிற நாடுகளுடன் உறவுகளைக் கொண்டு நடத்தும் தரங்கள் பற்றி ஜனாதிபதியின் கருத்து யாது என்று கேள்வி எழுகிறது.

ஜனாதிபதி கூறுவதைக் கேளுங்கள். அமெரிக்கா, இங்கும் அங்கும் அதன் நெருங்கிய அயலிலும், சோவியத் யூனியனுக்கு இரண்டாந்தரமான நிலையில் இருப்பதாகத் தோன்றும். இவை எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் கடந்த இரு தலாப்த காலங்களில் சோவியத் யூனியன் தனது ஆயுதப்படைகளைத் துரிதமாகக் கட்டிப்பெருக்கிய அதே சமயம், அமெரிக்காவின் ஆயுதப் படைகளின் அளவு குறையச் குறைய அது கைகட்டிக் கொண்டு இருந்ததாகக் குறைகூறப்படுகிறது.

சோவியத் யூனியன் தனது பந்தோபஸ்து உள்ளாற்றலை வலுப்படுத்தியது உண்மைதான். சோவியத் பிரதேசத்துக்கு அருகே இராணுவத் தளங்களை அமைக்கவும், புத்தம் புதிய அணுமற்றும் பிற ஆயுதங்களை விருத்திக்கவும் அமெரிக்கா எடுத்த கடுமையற்றசிகளுக்கு முகங்கொடுத்த சோவியத் யூனியன், வாஷிங்டன் இப்போது நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் அமெரிக்காவின் இராணுவ மேலாண்மையைச் சரிசம நிலைக்குக் கொண்டு வருவருதம் காசு இவ்விதம் செய்யும் நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்ளாகியது. சாதிக்கப்பட்ட இராணுவக் கேந்திர சமநிலையானது அணு ஆபத்தைக் கொண்டு எம்மை அச்சுறுத்தி இணங்க வைக்கும் வாய்ப்பினை அமெரிக்காவுக்கு மறுத்தது. இந்தச் சமநிலை சமாதானத்தின் நம்பகமான உத்தரவாதமாகும். இதைப் பேணிக்காக்க நாம் சகலதையும் செய்வோம்.

கடந்த இரு தலாப்த காலங்களில் அமெரிக்கா எதுவுமே செய்யவில்லை என்கின்ற குற்றச்சாட்டுக்களைப் பொறுத்தமட்டில், அதை சூதுவாதறியாதவர்கள் மாத்திரமே நம்பமுடியும். இதை ஊர்ஜிதம் செய்வதற்காக சில முக்கியமான உண்மைகளைப் பார்ப்போம்:

இக்காலகட்டத்தில்தான் அமெரிக்க கேந்திரப் படைகளில் தராதியான தடை தகர்ப்பு சாதிக்கப்பட்டது என்பது நன்கு தெரிந்ததாகும். அமெரிக்கா தனது உந்துவிசை ஏவுகணைகளில் பன்முகத் தள முகப்புக்களை அமைத்தது என்பதைக் கூறுவதே போதுமானதாகும். ஏவுகணை ஆயுதங்களின் போட்டியில் ஒரு புதிய சுற்றினைத் தவிர்ப்பதற்காக இம்முயற்சியைக் கைவிடுமாறு நாம் திரும்பத் திரும்பக் கோரிய போதிலும்கூட அமெரிக்கா இதைச் செய்தது. பேச்சுக்கள் பற்றிய சுருக்கங்களைச் சிரமம் பாராது ஜனாதிபதி பார்வையிட்டால் உண்மை இதுதான் என்பதை அவரே கண்டு கொள்வார்.

இதனால் ஏற்பட்ட விளைவை, அமெரிக்காவின் நீர் மூழ்கியில் அமைந்த ஒவ்வொரு ஏவுகணையும் அத்தகைய மறுசாதனப்படுத்தலுக்குப் பின்னர், அவை ஒரு தடவையில் 14 இலக்குகளைத் தாக்கக்கூடிய ஆற்றலைப் பெற்றன என்ற உதாரணத்திலிருந்து நம்பகமாகக் காணமுடியும்.

மேலும் ஒவ்வொரு நீர்மூழ்கியும் அத்தகைய 16 ஏவுகணைகளைக் கொண்டு செல்கின்றன. அவற்றின் மொத்தமான ஆக்க விலைவு ஹிரோசிமாவில் போடப்பட்ட குண்டு போன்ற ஏறத்தாழ 500 அணு குண்டுகளுக்குச் சமமானதாகும்.

அமெரிக்கா செயலற்ற இருந்ததாக ஜனாதிபதி கூறுகின்ற காலகட்டத்தில் அமெரிக்கக் கேந்திரத் தளபாடங்களின் அணுத் தள முகப்புக்களது எண்ணிக்கை நான்கிலிருந்து சுமார் பத்தாயிரமாக அதிகரித்தது. அணுப் பாசறையின் 2.5 விகிதாசார அதிகரிப்பை செயலற்ற தன்மை என்று குறிப்பிடமுடியுமா? கிடையாது. இதை எவ்விதத்திலும் கூறமுடியாது.

இப்போது ஐரோப்பாவைப் பார்ப்போம். வெள்ளை மானிகையின் தலைவரது கூற்றுப்படி அமெரிக்காவினதும் நேட்டோவினதும் நிலைப்பாடு இங்கு பொதுவாய் கடினமாக உள்ளதாம். மீண்டும் புள்ளி விபரங்களைப் பார்த்தால், அங்கு அமெரிக்க அணு ஆயுதங்களின் எண்ணிக்கை இக்காலகட்டத்தில் மும்மடங்காகியுள்ளது. இப்போது அங்கு ஏழாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கூறுகள் உள்ளன என்பதை எளிதில் காணமுடியும். இதுவும் செயலற்ற தன்மையின் விளைவா அல்லது வேறெதுவுமா?

அமெரிக்காவினதும் அதன் நேட்டோ நேச அணிகளினதும் ஏறக்குறைய ஆயிரம் நடுத்தர வீச்சு அணு ஆயுத அமைப்புகள் ஐரோப்பிய மண்டலத்தில் இல்லாதது போலவும், இந்த அமைப்புகளின் அணு முகப்புகளது மொத்தத் தொகையில் நேட்டோ சோவியத் யூனியன் மீது 1.5-1 விகிதாசாரத்தில் அணுகூலம் கொண்டுள்ளது என்பது தனக்கு தெரியாது என்பதாகவும் பாசாங்கு செய்கிறார் அமெரிக்க ஜனாதிபதி.

ஜனாதிபதி இவை அனைத்தைப் பற்றி மெளனமாக மாத்திரம் இருக்கவில்லை. சோவியத் யூனியன் நடுத்தர வீச்சு அணு ஏவுகணைகளின் நிலைவைப்பு பற்றிய அதன் சொந்த ஒருதலைப்பட்சமான வரம்பு எல்லையைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்று கூறுவதன் மூலம் அவர் வேண்டுமென்றே பொய் சொல்கிறார்.

அமெரிக்காவின் நடுத்தர வீச்சு ஆயுதங்கள் எங்கேயும் இல்லை. ஆனால் எமது நுழைவாயிலிலேயே இருக்கின்றன என்பது குறித்தும் அவர் மெளனஞ் சாதித்திருக்கிறார். இக்கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கும் போது அவற்றுக்கும் அமெரிக்காவின் பிரதேசத்தில் நிலைகொண்டுள்ள கேந்திர ஆயுதங்களுக்கும் இடையே எம்மைப் பொறுத்த மட்டில் வித்தியாசம் கிடையாது. இது ஐரோப்பாவை மாத்திரம் கவலை கொள்ளச் செய்யவில்லை. எமது

பிரதேசம் மீது அணுத்தாக்குதலைத் தொடுக்கும் ஆற்றலுள்ள பல நூற்றுக்கணக்கான அமெரிக்க விநியோகவாகனங்கள் சோவியத் ஒன்றியத்தினைச் சுற்றி நிலைகொண்டுள்ளன. பெண்டகன் அதிகாரபூர்வமாக அறிவித்துள்ள திட்டங்களின்படி அவற்றின் எண்ணிக்கை பல தடவைகள் கூடுதலாக அதிகரிக்க உள்ளன. நீண்ட வீச்சுள்ள குருய்சே ஏவுகணைகள் மாத்திரம் 12,000-க்கும் கூடுதலாக நிலைவைக்கப்பட உள்ளன.

லத்தீன் அமெரிக்க நாடு ஒன்றின் சிவில் விமானத்தளத்தைச் சித்தரிக்கும் புகைப்படத்தை ஜனாதிபதி காட்டினார்; அது அமெரிக்காவுக்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கிறது என்றும் அவர் கூறினார். ஆனால் அமெரிக்காவிலிருந்து ஆயிரமாயிரம் மைல்கள் அப்பால் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான விமான ஓடுபாதைகளை, அணு ஆயுதங்களைச் சமந்து கொண்டு எந்த வேளையிலும் பறப்பதற்குத் தயாரான நிலையில் இருக்கும் அமெரிக்க விமானங்கள் நிலைகொண்டுள்ள ஓடுபாதைகளை, அவர் காட்டவில்லை.

இவை எல்லாம் இன்றைய அமெரிக்க நிர்வாகத்துக்குப் போதுமானதாகத் தெரியவில்லை எனக் தோன்றுகிறது. தரையிலும் கடலிலும் ஆகாயத்திலும் அமைந்துள்ள ஆயுதங்களை இன்னும் கூடுதலாகப் பெறும் நோக்கத்துடன் கோடான கோடி டாலர்களைப் பெறமுயற்சிக்கப்படுகிறது, நானாவிதமான அணு ஆயுதங்களையும் தீவிரமாகப் பெருக்குவதற்குத் திட்டமிடப்படுகிறது. சம்பிரதாய ஆயுதங்களின் தரீதியான புதிய வகைகளை விருத்திக்குப் பெருவீத நடவடிக்கைகளையும் ஜனாதிபதி அறிவித்துள்ளார். இதன் மூலம், ஆயுத உற்பத்திப் போட்டியில் மற்றுமொரு மார்க்கம் திறக்கப்படுகிறது.

இவை எல்லாம் 'சோவியத் இராணுவ அச்சுறுத்தலுக்கு' பதில் கொடுப்பதற்காகவே செய்யப்படுகின்றன என்பது பற்றிய மண்ணூட்ட மிக்க பேச்சுக்களை எவ்வளவு தூரம் பேசினாலும் அது யாரையும் ஏமாற்றிவிடக்கூடாது. சோவியத் யூனியன் செய்துள்ள, செய்தின்ற எதுவுமே இராணுவ மேலாண்மையைப் பெறுகின்ற அதன் முயற்சிக்குச் சான்று அல்ல. அமெரிக்கத் தரப்புடன் நாம் செய்துகொண்டுள்ள, செய்வதற்குத் தயாராக உள்ள உடன்படிக்கைகள், ஒப்பந்தங்கள் எல்லாமே சமநிலையைக் குலைக்காமல், அதாவது சோவியத் ஒன்றியத்தினதும் அமெரிக்காவினதும் பந்தோபஸ்துக்குக் குந்தகமில்லாமல், மோதல் மட்டத்தைக் குறைக்கும் நோக்கமுடையவையாகும்.

மேலும், குறிப்பாக இந்த இலட்சியத்தையே தெளிவாக ஆதாரப்படுத்தியுள்ள லாஸ்ட்-2 உடன்படிக்கையைத் தடம்புரளச் செய்து, சமாதானத்தின் சிஞ்சுடிகர்த்

தாக்களாகத் தம்மை மீண்டும் காட்ட முயல்வோருக்கு இது பொருந்துவதாயில்லை. சோவியத் யூனியனும் நேட்டோவும் ஐரோப்பாவில் சம எண்ணிக்கையிலான ஏவுகணைகளையும், சம எண்ணிக்கையிலான விமானங்களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும், அல்லது அங்கு அணு ஆயுதங்களையோ, நடுத்தரவிச்சு ஆயுதங்களையோ, கள ஆயுதங்களையோ கொண்டிருக்கக்கூடாது என்றும் பரிந்துரைக்கின்ற எமது ஆலோசனைகளை நிராகரிக்கின்ற அதே சமயம், சோவியத் ஒன்றியம் மேலாண்மைக்காக விழைகிறது என்று அவர்கள் இன்னமும் பேசுகின்றனர். சோவியத் கொள்கையின் பெருமையைக் குலைப்பதற்காக இன்றைய வாஷிங்டன் தலைவர்கள் கடைப்பிடிக்கின்ற உபாயங்கள் நாடுகளுக்கிடையிலான உறவுகளில் அனுமதிக்கப்பட முடியாதவையாகும்.

கேள்வி: ஜனாதிபதி ரீகன் ஒரு புதிய பாதுகாப்புக் கருத்தமைப்பை உருவாக்கி இருப்பதாகப் பிரகடனம் செய்துள்ளார். நடைமுறையில் அது எவ்விதம் அமையும்?

பதில்: இது விசேடமாகக் குறிப்பிடவேண்டிய விஷயமாகும். 'சோவியத் இராணுவ அச்சுறுத்தல்' பற்றிய தனது மனதின் உட்பொருளைத் தடம்புரளச் செய்ததன் பின்னர், அமெரிக்காவின் கேந்திர நலன்களை உறுதிசெய்வதற்காக வேறுவிதமான அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடிக்கும் தருணம் வந்துவிட்டது என்று, கூறிய ஜனாதிபதி ரீகன், இது தொடர்பாக கூடுதல் பயனுறுதி வாய்ந்த உந்துவிசை ஏவுகணை எதிர்ப்பு பந்தோபஸ்துகளை விருத்தி செய்யும் பெருவீத முயற்சியைத் தொடங்குவது குறித்து அறிவித்தார்.

உண்மையில், அமெரிக்காவின் கேந்திரத் தாக்குதல் படைகள் தொடர்ந்தும் விருத்திக்கப்படும், முழு வீச்சில் தரமுயர்த்தப்படும்; முதலாவது அணுத் தாக்குதல் ஆற்றலைப் பெறும். இந்த நிலைமையில் உந்துவிசை ஏவுகணை எதிர்ப்புப் பந்தோபஸ்துகளின் துணையுடன் மறுதரப்பிடமுள்ள கேந்திர அமைப்புகளை அழித்தொழிக்கக் கூடிய வாய்ப்பினை, அதாவது பதில் தாக்குதலைத் தொடுக்க முடியாமல் செய்யும் சந்தர்ப்பத்தினை, தனக்குப் பெற்றுக் கொள்ளும் எண்ணமானது அமெரிக்காவின் அணுத்தாக்குதலின் முன்னால் சோவியத் யூனியனை நிராயுதபாணியாகத் தம் முயற்சியை ஆகும். இந்த 'புதிய கருத்தமைப்பின்' உண்மையான நோக்கத்தைச் சரியாக மதிப்பீடு செய்யவதற்கு இதை ஒருவர் தெளிவாகக் கண்டாக வேண்டும்.

சோவியத் ஒன்றியமும் அமெரிக்காவும் கேந்திர ஆயுதங்களின் பிரச்சனையை விவாதிக்கத் துவங்கியபோது கேந்திர எதிர்ப்பு மற்றும் பந்தோபஸ்து ஆயுதங்களுக்கு இடையே பிரிக்க முடியாத கூட்டு உறவு உள்ளது என்று

அவை ஒப்புக்கொண்டன: மேலும் உந்துவிசை ஏவுகணை எதிர்ப்பு பந்தோபஸ்துக்களைக் கட்டுப்படுத்துவது பற்றிய உடன்பாடும் 1972-ம் ஆண்டில் இரு நாடுகளுக்குமிடையே ஏககாலத்தில் கைச்சாத்திடப்பட்டமை தற்செயலானதல்ல. ஆயினும் அமெரிக்கா இன்று இந்த கூட்டு உறவை துண்டிக்க நினைக்கிறது. இந்தக் கருத்தமைப்பு எதார்த்த மரக மாற்றப்படும் பட்சத்தில் இது உண்மையிலேயே நாணுவீதமான கேந்திர ஆயுத வகைகளினதும் போட்டிக்கு வழிதிறக்கும். இதுதான் வாஷிங்டனின் ‘பந்தோபஸ்துக் கருத்தமைப்பினது’ உண்மையான நோக்கமாகும்.

கேள்வி: அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் உரையிலிருந்து பொதுவாக வகுக்கக் கூடிய முடிவு யாது?

பதில்: எனது பதில் சுருக்கமானது, நேர்மையானது: இன்றைய அமெரிக்க நிர்வாகம் ஆபத்தை ஏற்படுத்தும் பாதையில் தொடர்ந்து முன் செல்கிறது போர், சமாதானப் பிரச்சனைகளை இவ்வளவுதூரம் பொறுப்பில்லாமல் நடத்தக்கூடாது. சோவியத் யூனியன் மீது இராணுவ மேலாண்மையைச் சாதிக்கும் சகல முஸ்தீபுகளும் பயனற்றவையே. சோவியத் யூனியன் ஒருபோதும் அவை வெற்றி பெற அனுமதிக்காது. எந்த அச்சுறுத்தலுக்கு முன்னாலும் அது பந்தோபஸ்து இல்லாமல் இருக்கப்போவதில்லை. இது குறித்து வாஷிங்டனில் உள்ளவர்கள் தப்புக் கணக்குப் போட்டுவிடக் கூடாது. அணுப் போரில் வெற்றிபெறுகின்ற நம்பிக்கையில் அதைக் கட்டவிழ்த்து விடுவதற்கான மிகச் சிறந்த வழிகளைத் தேடுவதில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் கருத்தமைப்புகளை வகுப்பதனை அவர்கள் கைவிடவேண்டும்.

முதலாவதாக சோவியத் யூனியனைப் பற்றியே ஜனாதிபதி பேசிய போதிலும் கூட இந்த உரை சகல நாடுகள், மக்களின் நலன்களையும் பாதிக்கிறது. அமெரிக்கத் தலைவர்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளைத் தமது அணு ஆயுதப் பணயக் கைதிகளாக மாற்றுவதற்கு இன்று முயல்கின்றனர் என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். வாஷிங்டனின் நடவடிக்கைகள் முழு உலகையுமே இடருக்குள்ளாக்குகின்றன;

இன்று சகல முயற்சிகளும் ஒரேயொரு இலட்சியத்தின் திசையில், அணுப் பேரழிவைத் தடுக்கும் திசையில் ஆற்றப்படுத்தப்படல் வேண்டும். அதே பாதையை எடுக்குமாறு நாம் அமெரிக்காவுக்கு அறைகூவல் விடுக்கிறோம்.

நீடித்த சமாதானத்தின் பொருள் நீதியான சமாதானமே

பல்கேரிய மக்கள் குடியரசு, ஹங்கேரிய மக்கள் குடியரசு, ஜெர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசு, போலந்து மக்கள் குடியரசு, ருமேனிய மக்கள் குடியரசு, சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசுகளின் ஒன்றியம், செக்கோஸ்லேவேக்கிய சோஷலிஸ்ட் குடியரசு ஆகியவற்றின் தூதுக் குழுக்கள் சர்வதேசப் பிரச்சனைகள் குறித்து கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டன: உலக நிலவரம் சீரடைவது கணிசமான அளவுக்கு, ஆயுத மோதல்களின் இன்றைய மையங்களை இல்லாதொழிப்பது, ஆசியா, ஆபிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்காவிலும் பிற பிராந்தியங்களிலும் புதியவற்றின் உற்பவிப்பைத் தடுப்பது ஆகியவற்றில்தான் தங்கியுள்ளது என்று அவை குறிப்பிட்டன.

அமைதிபூர்வ வழிவகைகள் மூலம் தீர்வுகாண முடியாத உலகளாவிய அல்லது பிராந்தியப் பிரச்சனைகள் எதுவுமே இல்லை. தமது உள் விவகாரங்களை வெளியாரின் தலையீடு இல்லாமல் தீர்மானித்துக் கொள்ளவும், சர்வதேச விவகாரங்களில் சமத்துவ அடிப்படையில் பங்கு கொள்ளவும் ஒவ்வொரு நாட்டின் மக்களுக்கும் உள்ள சட்டபூர்வ உரிமையை ஒவ்வொருவரும் நடைமுறையில் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதே பிரதான விஷயமாகும். ஒவ்வொருவரும் நாடுகளின் சுதந்திரத்தையும் பிரதேச ஒருமைப்பாட்டையும் அவற்றினது எல்லைகளின் மீறவொண்ணாமையையும் மதிக்கவேண்டும். படைபலப் பிரயோகத்தை அல்லது படைபலப் பிரயோக அச்சுறுத்தலைக் கைதுறக்கும் கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். எந்த வல்லரசும் மேலாதிக்கக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கவும், “நலன்களின் மண்டலங்கள்” அல்லது “செல்வாக்கு மண்டலங்களை” ஸ்தாபிக்கவும் முயலக்கூடாது.

பல மோதல்களுக்கான காரணங்களை அகற்றுவதற்கு காலனியாதிக்கம், இனவெறி ஆகியவற்றின் எச்சசொச்சங்கள் இறுதியாக ஒழிக்கப்பட வேண்டும்; நவீன காலனியாதிக்கம், ஒடுக்குமுறை மற்றும் பிறநாட்டு மக்களைச் சுரண்டுதல் என்ற கொள்கை கைவிடப்படுதல் அவசியம் என்பது கூட்டத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்களின் நம்பிக்கையாகும். இது தெற்கு ஆபிரிக்காவிலுள்ள அபாய கரமான நிலைமையினால் மிக மிகத் தெளிவாக ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு, தென் ஆபிரிக்க இனவெறியர்களால் சட்டவிரோதமாகக் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கும் நம்பியா அயலிலுள்ள ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கு எதிரான ஆக்கிரமிப்புக்குத் தளமாகப் பயன்படுகிறது. - 1982 இள

வேனிற் காலத்தில் தென் அத்திலாந்திக்கில் நடந்த ஆயுத மோதல் புதிய சான்றினைத் தருகிறது.

ஸ்தல மோதல்கள் உலகளாவிய மட்டத்தில் ஆயுத மோதலாக வளரும் அபாயமானது. ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்காவிலும் பசுபிக் மாகடல்களிலும் உள்ள நாடுகளை நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ இராணுவ அரசியல் கூட்டணிக்குள் சம்பந்தப்படுத்தவும், முகாம்களின் நடவடிக்கைகள் மண்டலத்தை அந்நாடுகளுக்கு விஸ்தரிக்கவுமான முஸ்தீபுகளுடன் கணிசமான அளவுக்குத் தொடர்புபட்டுள்ளது. தமது கூட்டணியின் செயற்பாட்டு மண்டலத்தினை விஸ்தரிக்கும் நோக்கம் வார்ஸா ஒப்பந்த உறுப்பு நாடுகளுக்குக் கிடையாது என்பதை இக்கூட்டத்தில் பங்குகொண்டோர் மீண்டும் வலியுறுத்தினர். நேட்டோ உறுப்பு நாடுகளும் தமது செயல்பாட்டு மண்டலத்தை உலகின் எப்பாகத்துக்கும், குறிப்பாக பாரசீக வளைகுடாவுக்கு, விஸ்தரிப்பதைக் கைவிடவேண்டும் என்றும் கோரினர்.

நெருக்கடி நிலைமைகளை அகற்றுவது, அவை ஏற்படாமல் தடுப்பதை நோக்கிய ஒரு பெரும் பங்குப்பணி அணிசேரா இயக்கத்தினால் ஆற்றப்பட்டு வருகிறது. இந்த இலட்சியங்களை நோக்கிய நடைமுறை நடவடிக்கைகள் எல்லா நாடுகளாலும் அங்கீகரிக்கப்படவும், ஆதரவு அளிக்கப்படவும் தகுதிவாய்ந்தவையாகும். ஆபிரிக்க ஒற்றுமை ஸ்தாபனம், அரபு லீக் போன்ற நாடுகளின் இத்தகைய பிராந்தியக் கழகங்களும் இத்துறையில் ஓர் ஆக்கபூர்வமான பங்காற்றும்படி அறைகூவி அழைக்கப்படுகின்றன.

சிறந்த அண்டையயல் உறவுகளை நிறுவுவதையும் ஊக்குவிப்பதையும், சமாதான மற்றும் ஒத்துழைப்பு மண்டலங்களை உருவாக்குவதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் முன் முயற்சிகள் இந்தப் பிராந்தியங்களின் பல்வேறு பாகங்களில் பதற்றத்தை அகற்றுவதற்கு நம்பிக்கைதரும் வழியைத் திறந்துவைக்கின்றன என்று கூட்டத்தில் பங்குகொள்வோர் நம்புகின்றனர். இந்துமாகடலை சமாதான மண்டலமாக்குவது பற்றிய பிரரணை குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இந்துமாகடலில் இராணுவ நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் வது, அதைத் தொடர்ந்து குறைப்பது பற்றிய சோவியத்—அமெரிக்கப் பேச்சுக்களைத் துவங்குவதும் வெற்றிகரமாக முடித்துவைப்பதும் கூட முக்கியமான பங்கினை வகிக்க முடியும். கரிபியனிலும் தென்கிழக்காசியாவிலும் இருந்துவருகின்ற பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வினைக் காணவும், ஆசியாவிலும் பசுபிக்கிலும் வலுவான சமாதானத்தை வலுப்படுத்தும் திசையில் பங்களிக்கவும் அரசியல் மார்க்கங்களைப் பயன்படுத்துவது அவசியமாகும்.

இக் கூட்டத்தில் பங்குகொள்வோர் மத்தியக் கிழக்கில் மிகவும் நீடித்திருப்பதும் அபாயகரமானதுமான மோதலுக்குத் தீர்வு காண்கின்ற கடமைக்கு விசேட முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனர். லெபனான் மீதான இஸ்ரேலின் ஊடுருவலையும் பாலஸ்தீன, லெபனான் மக்களுக்கு எதிரான இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பையும், மேற்கு பெய்ரூத்தில் சாதாரண மக்களைக் காட்டுமிராண்டித்தனமாகப் படுகொலை செய்ததையும் அவர்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றனர். இங்கு இஸ்ரேலானது, அதன் ஆக்கிரமிப்புச் செயல்களை மேற்கொள்வதற்காக வெளியிலிருந்து அதற்கு உதவியையும் ஆதரவையும் அளிப்பவர்களால் உதஸாகப்படுத்தப்பட்டது.

இக்கூட்டத்தில் பங்குகொள்வோர் லெபனானிலிருந்து இஸ்ரேலியத் துருப்புக்கள் உடனடியாகவும் பூரணமாகவும் வாபஸ் பெறுவதையும், அந்நாட்டின் சுதந்திரம், இறைமை, ஒற்றுமை மற்றும் பிரதேச ஒருமைப்பாட்டை உறுதிசெய்வதையும் கோருகின்றனர்.

(1983 ஜனவரி 4-5ம் திகதிகளில் பிராகில் நடைபெற்ற வார்ஸா ஒப்பந்த உறுப்பு—நாடுகளின் அரசியல் ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் ஏற்கப்பட்ட அரசியல் பிரகடனத்திலிருந்து.)

ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸின் 80ம் ஆண்டு விழா

ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியினது இரண்டாவது காங்கிரஸின் 80ம் ஆண்டுவிழா பற்றிய சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி தீர்மானத்தின் வாசகத்தை இங்கு தருகிறோம். இக்காங்கிரஸில்தான் போல்ஷிவிக் கட்சி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சோ.க.க.: வினதும் சோவியத் அரசினதும் வரலாற்றில் இந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வு 1983ல் விரிவாகக் கொண்டாடப்படும்.

ரு.ச.ஜ.தொ.க.வின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் புரட்சி கரமான மார்க்ஸிய ஸ்தாபனங்களை லெனின் வகுத்தளித்த சித்தாந்த, அரசியல் மற்றும் ஸ்தாபனரீதியான கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் ஒன்றுபடுத்தும் நிகழ்வுப் போக்கினைப் பூரணமாக்கிற்று. ஒரு புதிய வகையான கட்சி, தொழிலாளி வர்க்கத்தின் கட்சி, விஞ்ஞானக் கம்யூனிஸத்தின் கட்சி, சோஷலிஸப் புரட்சி மற்றும் கம்யூனிஸ நிர்மாணத்தின் கட்சி வரலாற்று அரங்கில் பிரவேசித்தது.

லெனினியக் கட்சியின் ஸ்தாபிதம் சமூக வளர்ச்சியின் இயல்பான வெளிப்பாடாக, ருஷ்ய மற்றும் உலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் விமோசனப் போராட்டத்தில் திருப்புமுனையாக மாறியது.

கட்சியின் உருவாக்கமானது காரில் மார்க்ஸ், ஃபிரெடரிக் ஏங்கெல்சின் மகத்தான இலட்சியத்தைப் பின்பற்றிய மேதையும் சிந்தனையாளருமான லெனினின் மாபெரும் சித்தாந்த, நடைமுறைப் பணியிலிருந்து பிரிக்க முடியாததாக உள்ளது.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் வழிகாட்டப்படும் சோவியத் மக்களது ஆக்கபூர்வ செயல்பாட்டின் முக்கியமான பலா

பலன் சோவியத் ஒன்றியத்தில் வளர்ச்சியுற்ற சோஷலிஸத்தின் நிர்மாணமாகும்,

சோவியத் நாடு கம்யூனிஸ உருவாக்கத்தை ஸ்தாபிப்பதில், இந்த இயல்பான, வரலாற்றுரீதியில் நீண்ட கட்டத்தின் துவக்கத்தில் உள்ளது. இன்றைய சூழ்நிலைமைகளில் கட்சியினதும் மக்களினதும் செயல்பாட்டில் பிரதான உள்ளடக்கம் வளர்ச்சியுற்ற சோஷலிஸத்தினை முழுநிறைவாக்குவதாகும்; அப்போது கம்யூனிஸத்துக்கு மாறிச் செல்வது படிப்படியாக நிகழும்;

சோஷலிஸ உற்பத்தியின் தலையாய குறிக்கோள் வாழ்க்கைத் தரங்களைத் துரிதமாக அதிகரிப்பதும், தனிநபரில் சர்வாம்ச வளர்ச்சிக்குரிய நிலைமைகளை உருவாக்குவதும் ஆகும். சோவியத் மனிதனின் நல்வாழ்வுக்குரிய அக்கறையே எமது கட்சியின் பொதுவான திசைவழியாக இருந்துள்ளது, இருந்து வருகிறது.

லெனினது கட்சி தேசிய உறவுகளின் துறையில் அடையப் பெற்றுள்ள சாதனைகளையிட்டு நியாயமான பெருமிதம் கொள்கிறது. சுரண்டல் அமைப்பிடமிருந்து நாம் பிதுரார்ஜிதமாகப் பெற்ற தேசிய இனங்கள் பிரச்சனை முழுமையாகவும் பின்தள்ள முடியாத வண்ணமும் தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாட்டின் பல்தேசிய இணைப்பாக்கம் வரலாற்றில் முதல் தடவையாக அதன் பலவீனத்தின் தோற்றுவாயிலிருந்து அதனுடைய வலிமை, வளவாழ்வின் ஊற்றுக்கண்ணாக மாறியுள்ளது;

சோஷலிஸ ஜனநாயகத்தின் முரணற்ற வளர்ச்சி சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்குரிய ஒரு முக்கியமான நிபந்தனையாகும். பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகார அரசு அனைத்து மக்களினதும் சோஷலிஸ அரசாக மாறிச்செல்வதாகானது சோஷலிஸ அரசியல் முறையினதும் மக்கள் ஆட்சியினதும் வளர்ச்சிக்கான மிகப்பெரும் முக்கியத்துவமுள்ள மாற்றத்தைப் பொருள்படுத்தியது. சோவியத் ஒன்றியத்தின் புதிய அரசியல் யாப்பு சோவியத் ஜனநாயகத்தை ஆழமாக்குவதற்கும் அதன் வடிவங்கள், முறைகளைச் செழுமைப் படுத்துவதற்குமுரிய சட்ட அடித்தளத்தை உருவாக்கியுள்ளது. கட்சியானது அரசு மற்றும் பொது விவகாரங்களை நிர்வகிப்பதில் பரந்த வெகுஜனங்களை ஈர்ப்பதிலும், பொருளாதார, சமூகக் கடமைகளுக்குத் தீர்வுகாண்பதில் மக்கள் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துக்கள், தொழிற்சங்கங்கள், கொம்ஸமோல் மற்றும் பிற வெகுஜன ஸ்தாபனங்கள், உழைப்புக் கூட்டுக்களின் செயல்பாட்டினை உயர்த்துவதிலும் பயனுள்ள பணியை மேற்கொள்கிறது.

சோவியத் மக்கள் சோவியத் சமுதாயத்தின் தலைமை தாங்கும், வழிகாட்டும் சக்தியும் அதன் அரசியல் முறையினது மூலக் கருவுமான சோ. க. க.வின் பன்முகப்பட்ட பணியுடன் தமது சாதனைகளை அனைத்தையும் நியாயமாகவே இணைக்கின்றனர்.

அது என்பது ஆண்டுகளின் போது மார்க்ஸியப் புரட்சியாளர்களின் சிநித்யதோர் ஸ்தாபனம் என்ற நிலையிலிருந்து ஒரு கோடியே என்பது லட்சத்துக்குக் கூடுதலானவர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட வலிமைமிக்க, உறுதி மிக்கக் கட்சியாக மாறியுள்ளது. வளர்ச்சியுற்ற சோஷலிஸ்ட் நிலைமைகளில் மக்கள் அனைவரினதும் கட்சியாகியுள்ள சோ.க.க. அதன் வர்க்கக் குணவியல்பை இழக்கவில்லை; அதன் இயல்பில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் கட்சியாகவே விளங்கி வருவது. சோவியத் சமுதாயத்தின் வாழ்வில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பாத்திரம் வேறுபடாவண்ணம் அதிகரிக்கிறது.

சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதன் ஸ்தாபிதம் முதல் பாட்டாளி வர்க்க, சோஷலிஸ்ட் சர்வதேசியக் கோட்பாடுகளால் மாறுபடாவண்ணம் வழிகாட்டப்பட்டு வந்துள்ளது. அதன் வரலாறு முழுவதும் தேசிய, சர்வதேசிய விஷயங்களின் பிரிக்கமுடியாத இணைப்புக்குத் தெள்ளத் தெளிவான உதாரணமாகும். சோ.க.க. இன்றைய நிலைமைகளில் இரட்டைக் கடமைகளை முரணின்றி நிறைவேற்றுகிறது; அது தனது நாட்டில் புதிய சமுதாயத்தின் நிர்மாணத்தை மேற்கொள்கிறது, இவ்விதம் உலக விமோசன இயக்கப் போக்கில் முனைப்புடன் செல்வாக்கு செலுத்துகிறது, எமது காலத்தில் புரட்சிகர, முற்போக்கு இயக்கங்களுக்கு உதவியையும் ஆதரவையும் வழங்குகிறது.

உலக சோஷலிஸ்ட் அமைப்பு சமூக முன்னேற்றத்தின் நிர்ணயமான காரணியாகியிருக்கிறது. சோஷலிஸ்ட் நாடுகளின் கூட்டமைப்பு சோஷலிஸ்ட் சர்வதேசியக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில்—சித்தாந்த ஐக்கியம், பொதுவான நோக்கங்கள், ஒவ்வொரு நாட்டினதும் நலன்களுக்கும் தனித்துவங்களுக்கும் பாரம்பரியங்களுக்கும் பூரண மரியாதை செலுத்துவதுடன் கூடிய சோதர பரஸ்பர உதவி—கட்டப்பட்ட சர்வதேசிய உறவுகளின் புதிய வகையாகத் திகழ்கிறது. பரஸ்பரப் பொருளாதார உதவிக் கவுன்சிலின் நடவடிக்கைகளும் சோஷலிஸ்ட் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்புக்கான விரிவான வேலைத்திட்டங்களின் நடைமுறைப்படுத்தலும் சோஷலிஸ்ட் நாடுகளின் வலிமையையும் சமூக முன்னேற்றத்தையும் வலுப்படுத்தும் இலட்சியத்துக்குப் பணிபுரிகின்றன. வார்ஸா ஒப்பந்த ஸ்தாபனம் சோஷலிஸ்ட் கூட்டமைப்பின் நம்பகமான கேடயமாகும்; தோழமை நாடுகளுடன் நட்புறவையும்

ஓத்துழைப்பையும் வலுப்படுத்தும் பிரச்சனைகள் சோ.க.க. வினதும் சோவியத் அரசினதும் சர்வதேசக் கொள்கையில் ஒரு விசேடமான, முதன்மையான இடத்தை எப்போதுமே வகித்து வந்துள்ளன, தொடர்ந்தும் வகித்து வரும்.

புரட்சிகரப் போராட்டத்தினதும் ஜனநாயக மற்றும் ஏகாதிபத்திய விரோத இயக்கத்தினதும் பிரதான இயக்க சக்தி சர்வதேசத் தொழிலாளி வர்க்கமாகும். சோஷலிஸ மல்லாத நாடுகளின் தொழிலாளி வர்க்கம் தமது ஜீவாதார நலன்களுக்காகவும், ஏகபோகங்களின் சர்வவல்லமைக்கு எதிராகவும், ஜனநாயகம் மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்துக்காகவும் நடத்தும் துணிவுமிகு போராட்டத்துக்கு எமது கட்சி ஆதரவு அளிக்கிறது. சர்வதேச கம்யூனிஸ இயக்கத்தின் நிலைகளையும், சமாதானம் மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தின் பெயரால் மார்க்ஸியம்—லெனினியம், பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியத்தின் அடிப்படையில் அதன் ஒற்றுமையையும் வலுப்படுத்துவதற்கான பாதையை சோ.க.க. கடைப்பிடிக்கிறது.

சித்தாந்த எதிர்ப்பாளர்களுக்கும் மெய்யான சோஷலிஸத்துக்கு எதிரான அவர்களின் தாக்குதல்களுக்கும் கட்சி உறுதியான பதிலடி கொடுக்கிறது. சோ.க.க. பிற மார்க்ஸியம்—லெனினியக் கட்சிகள் அனைத்துடனும் சேர்ந்து தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காகவும் உழைக்கும் மக்களின் அதிகாரத்துக்காகவும் ஆன போராட்டத்திலும் சோஷலிஸத்தை நிர்மாணிப்பதிலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் வழிகாட்டும் பாத்திரத்தைச் சிறுமைப்படுத்தவும் அவற்றின் ஒற்றுமையைக் குலைக்கவும் முயல்கின்ற திருத்தல்வாதத்தையும் சந்தர்ப்பவாதத்தையும் முனைப்புடன் எதிர்க்கிறது. தொடர்ந்தும் எதிர்த்துவரும். கட்சியின் மார்க்ஸியம்—லெனினியப் போதனையைப் பாதுகாப்பதும் உறுதியாகக் கெட்டிப்படுத்துவதும் சகல கம்யூனிஸ்ட்களும் சர்வதேசியக் கடமையாகும்.

மாறுபட்ட சமூக அமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகளுடன் சமாதான சகவாழ்வு பற்றிய லெனினியக் கோட்பாடுகளால் வழிகாட்டப்படுவதால் சோ.க.க. சமாதானத்தைப் பேணிக்காக்கவும் வலுப்படுத்தவும் முரணின்றி, விடாப்பிடியாகப் போராடி வருகிறது.

தோழமைக் கட்சிகள், சோஷலிஸக் கூட்டமைப்பின் உழைக்கும் மக்கள், சகல முற்போக்குச் சக்திகள் ஆகியவற்றுடன் சேர்ந்து சோ. க. க.வும் அனைத்து சோவியத் மக்களும் கம்யூனிஸ விரோத “சிலுவைப் போரை” நடத்த முயல்கின்ற, அணுப் போரைக் கொண்டு உலகை ஆச்சுறுத்துகின்ற ஏகாதிபத்தியத்தை, யாவற்றுக்கும்

மேலாக அமெரிக்காவின் இராணுவவாத வட்டாரங்களை, வன்மையாக எதிர்க்கின்றனர்.

சமாதானம் மற்றும் மக்களினங்களின் பந்தோபஸ்தை முரணின்றி உயர்த்திப் பிடித்துவரும் சோ.க.க.வும் சோவியத் அரசும், சக்திகளின் தற்போதைய சமபலத்தைக் குலைக்கவும் இராணுவ மேலாண்மையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவுமான தனது முயற்சியை ஏகாதிபத்தியம் கைவிடாத வரையில் சோவியத் ஒன்றியத்தினதும் அதன் நேச சக்திகள், நண்பர்களினதும் பந்தோபஸ்துக்குத் தேவையான சகலதையும் சோவியத் ஆயுதப் படைகளுக்கு வகை செய்வது முக்கியமானது என்பதை உணர்கின்றன. லெனினின் ஆணைகளைக் கடைப்பிடிக்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சோவியத் அரசும் அதிகமான அளவில் விழிப்புணர்வைக் காட்டுகின்றன, எமது தாயகத்தின் பந்தோபஸ்து உள்ளாற்றலை வலுப்படுத்துவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கின்றன.

அணு ஆயுதப் பரிசுரணத்திற்காக சோவியத் யூனியனின் போராட்டம்

1945, ஜூலை 16ல் நியூ மெக்ஸிகோ
பாலைவனத்தில் முதன் முறையாக அணுக்
குண்டு பரீட்சிக்கப்பட்டது. அமெரிக்க
ஐந்துபதியின் கட்டளைகளின் பேரில்
1945 ஆகஸ்ட் 6, 9 திகதிகளில் ஹிரோ
ஷிமா, நாகஸாகி மீது குண்டுகள் வீசப்
பட்ட வேளையில் அது நடைமுறையில்
பரீட்சிக்கப்பட்டது. இதுதான் அணு ஆயு
தப் போட்டியின் துவக்கம். வரலாற்றின்
முன்னிலையில் அமெரிக்காவே இதற்கும்
பொறுப்பாகிறது.

இரு கொள்கைகள்

அணு ஆயுதங்கள் விருத்திசெய்யப்பட்ட உடனேயே
இவற்றின்பால் சோவியத் யூனியன் ஒரு தெளிவான,
உறுதியான நிலைப்பாட்டை எடுத்தது. இந்த நிலைப்பாட்
டின் சாராம்சம் பின்வருவதில் தர்கியிருக்கிறது. முதலாவ
தாக, அணுச் சக்தி அமைதிபூர்வமான, ஆக்கபூர்வமான
நோக்கங்களுக்காகவும், மனிதனின் நன்மைக்காகவும், மின்
ஆதாரத்தளத்தை வியாபிப்பதற்காகவும், தொழில்துறை,
விவசாயம் மற்றும் போக்குவரத்தின் கூடுதல் முனைப்பான
வளர்ச்சிக்காகவும் மாத்திரமே பயன்படுத்தப்படுவதை
சகல நாடுகளின் கூட்டு முயற்சிகள் மூலம் உறுதி செய்
வதும், இரண்டாவதாக, அணு ஆயுதங்களின் உற்பத்தி,
பாவனைமீது பொதுவான, பூரணமான தடையைச் சாதிப்
பதும் அணுப்போர் அச்சுறுத்தலை அகற்றுவதும் ஆகும்.

அமெரிக்காவும் அதன் நேச நாடுகளும் வேறொரு
வழியை—“பலவான் நிலைக்” கொள்கையை, அணுவைக்
கொண்டு அச்சுறுத்துகின்ற, அணு ஆயுதபாணியாக்கு
கின்ற கொள்கையை—தேர்ந்தெடுத்தன. வாஷிங்டன்
அணு ஆயுதங்களைக் குவீத்து வைப்பதிலும், மேம்படுத்து
வதிலும் அவற்றை இங்குமங்கும் பாவிப்பதாகக் கூறி
பல தடவைகள் அச்சுறுத்துவதிலும் கவனஞ் செலுத்
தியது.

அந்த ஆண்டுகளின் போது ஏதாவதொரு வழியில் அணு அச்சுறுத்தலைக் குறைக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பமெதையும் மாஸ்கோ தவறவிட்டதில்லை. அதனது முன்முயற்சியின் பேரில்தான் அணுப் பரிசோதனைகளை நிறுத்துவது பற்றிய மூன்று வல்லரசுகளின் (சோவியத் யூனியன், அமெரிக்கா, பிரிட்டன்) பேச்சுக்கள் 1958ல் துவங்கின. அந்த ஐந்தாண்டுகளில் நடைபெற்ற விவாதங்களின் போது, மேலைய வல்லரசுகள் சகல அணு பரிசோதனைகளையும் துண்டிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கவில்லை என்பது தெளிவாகியது. இதன் காரணமாக, வளிமண்டலத்திலும், புறவெளியிலும் நீருக்கடியிலும் பரிசோதனைகளைத் தடை செய்யும் உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திடுவதற்குத் தான் தயார் என்று சோவியத் அரசாங்கம் அறிவித்தது. அத்தகைய ஒப்பந்தம் 1963, ஆகஸ்ட் 5ல் மாஸ்கோவில் கைச்சாத்தாகி அதே ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் அமுலுக்கு வந்தது.

1968 ஜூலை 1ல் அணுவாயுதப் பரம்பலின்மை ஒப்பந்தம் சோவியத், அமெரிக்கா, பிரிட்டிஷ் தலைநகர்களில் கைச்சாத்திடுவதற்காக முன்வைக்கப்பட்டன. அது உலக சமாதானம், யாவற்றுக்கும் மேலாக சோவியத் யூனியன், பல ஆண்டுகளாக மேற்கொண்ட கடும் பிரயத்தனங்களின் பலனாகும். இத்தாக்கீது பிறநாடுகளுக்கு அணு ஆயுதங்களின்—நேரடியான அல்லது மறைமுகமான எந்தவொரு இடமாற்றத்தையும், அல்லது அத்தகைய ஆயுதங்களின் மீதான கட்டுப்பாட்டையும் ஐயத்திற்கிடமில்லாமலும் நிபந்தனையின்றியும் தடைசெய்கிறது.

1969 மார்ச்சில் இராணுவ நோக்கங்களுக்காக மாகடலையும் கடற்படுகையையும் பயன்படுத்துவதைத் தடைசெய்யும் கருத்தை சோவியத் யூனியன் முன்வைத்தது. இதன் விளைவால் அணு ஆயுதங்களையும் பிற வெகுஜனப் பேரழிவு ஆயுதங்களையும் கடற்படுகைகள் மீது நிலைவைப்பதைத் தடைசெய்யும் ஒப்பந்தம் இரண்டாண்டுகளின் பின்னர் கைச்சாத்துக்காக வைக்கப்பட்டது.

அணுப்படைக்குறைப்பைச் சாதிப்பதற்கான சோவியத் யூனியனின் முயற்சிகள் 1971 இளவேனிற்காலத்தில் சோ.க.க.வின் 24வது காங்கிரஸ் சமாதான வேலைத்திட்டம் ஒன்றை ஏற்றதுடன் ஒரு புதிய முக்கியமான கட்டத்தில் பிரவேசம் செய்தன.

அணு ஆயுதங்களைவிட கூடுதல் பயங்கரமான ஆயுதம் அபிவிருத்திசெய்யப்பட்டு வருவதன் காரணமாக சோவியத் யூனியன் பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நடவடிக்கையை எடுத்தது. 1975ல் வெகுஜனப் பேரழிவு ஆயுதங்களின் புதிய வகைகளையும் அத்தகைய ஆயுதங்களின் புதிய அமைப்புகளையும் விருத்தி செய்வது, உற்

பத்தி செய்வது ஆகியவற்றைத் தடைசெய்வது பற்றிய பிரேரணையை ஐ.நா. பொதுச் சபையில் சமர்ப்பித்தது. ஏககாலத்தில் அணு ஆயுதப் பரிசோதனைகளைப் பூரணமாகவும் பொதுவாகவும் தடைசெய்வது குறித்து உடன்படிக்கை செய்துகொள்வது பற்றிய பிரேரணை ஒன்றையும் சமர்ப்பித்தது. பொதுச் சபை இந்த இரு பிரேரணைகளுக்கும் ஆதரவாக வாக்களித்தது.

எழுபதாம் ஆண்டுகளில் சாதனைகள்

1970ம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் சோவியத் யூனியனும் அமெரிக்காவும் அதிவிசேட முக்கியத்துவமுள்ள பிரச்சனையைக் கையாளத் துவங்கின. அது போர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அணுப்படைக்கலங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதும், உலகின் மிகவும் வலிமைமிக்க நாடுகளுக்கிடையே அணுப்போர் வெடிக்கும் சாத்தியப்பாட்டை நீக்கக் கூடிய ஒப்பந்தங்களை வரைவதும் ஆகும்.

இராணுவ அரங்கியல் இயல்புள்ள இரு பெரும் ஒப்பந்தங்கள் 1971 செப்டெம்பரில் வாஷிங்டனில் கைச்சாத்திடப்பட்டன. இவை அணுப்போர் வெடிக்கக் கூடிய அபாயத்தைக் குறைக்கும் நடவடிக்கைகள் பற்றிய சோவியத், அமெரிக்க ஒப்பந்தமும், சோவியத் யூனியனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடையே நேரடியான தொடர்பினை மேம்படுத்துவது பற்றிய ஒப்பந்தமும் ஆகும்.

1972ல் ஆயுதப் போட்டியைக் கட்டுப்படுத்தும் ஸ்தூலமான நடவடிக்கைகள் குறித்து சோவியத் யூனியனும் அமெரிக்காவும் முகல் தடவையாக உடன்பாடுகண்டன. உந்துவிசை ஏவுகணை எதிர்ப்பு அமைப்புகளைக் கட்டுப்படுத்துவது பற்றிய ஒப்பந்தமும் கேந்திரத் தாக்குதல் ஆயுதங்களின் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமான சில நடவடிக்கைகள் பற்றிய இடைக்கால ஒப்பந்தமும் மே 26ல் மாஸ்கோவில் கைச்சாத்திடப்பட்டன. ஸால்ட்-2 உடன்படிக்கையும் 1972ல் கைச்சாத்தாகியது.

1973 ஜூன் மாதம் அணுப்போரைத் தடுப்பது பற்றிய ஒப்பந்தம் வாஷிங்டனில் கைச்சாத்தாகியது. 1979 ஜூன் மாதம் ஸால்ட்-2 ஒப்பந்தத்தில் சோவியத் யூனியனும் அமெரிக்காவும் கைச்சாத்திட்டன.

கேந்திர ஆயுதங்களின் கட்டுப்பாட்டுப் போக்கில் ஸால்ட்-2 ஒப்பந்தம் இரு நாடுகளுக்கும் சமமான உச்ச வரம்பை, அதாவது ஒவ்வொரு நாடும் வைத்திருக்கக் கூடிய அதிகபட்சமான மொத்த ஆயுதங்களை, நிலை நிறுத்தியது.

சோவியத் ஒன்றியத்தின் கொள்கை ஆக்கபூர்வமானது, முரணற்றது

ஆனால், ஸால்ட்-2 உடன்படிக்கை உணரப்பட்டமை அமெரிக்காவின் இராணுவ, அரசியல் வட்டாரங்களின் அதிதீவிர சக்திகளின் திட்டங்களுக்குப் பொருந்தவில்லை. ஸால்ட்-2 உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளப்பட்டவுடன் அமெரிக்க ஜனாதிபதி "அமெரிக்காவின் புதிய அணு உபாயம்" பற்றிய திசைவழி 59 என்பதைப் பகிரங்கப் படுத்தினார். இது, மேற்கு ஐரோப்பாவில் அமெரிக்காவின் முன்னிலைத் தளங்களில் உள்ள அணு சாதனங்களுக்கு மேலதிகமாக 572 நடுத்தர வீச்சு அணு ஆயுதங்களை அங்கு நிலைவைப்பது பற்றிய நேட்டோவின் 1979, டிசம்பர் 12ம் திகதிய தீர்மானத்தின் வடிவத்தில் புதிய பொருளாயத, தொழில்நுட்ப அடிப்படைக்கு வகை செய்தது.

1981 பெப்ரவரி-மார்ச்சில் நடைபெற்ற சோ.க.ஈ.வின் 26வது காங்கிரஸ் நேட்டோ நாடுகளும் சோவியத் யூனியனும் புதிய நடுத்தர வீச்சு அணு ஏவுகணைகளை நிலைவைப்பது குறித்த ஒரு கால உச்ச வரம்பினை சிபாரிசு செய்தது. வாஷிங்டன் இந்த ஆலோசனையை நிராகரித்து சோவியத் யூனியனின் ஒருதலைப்பட்சமான படைக்குறைப்பை உண்மையல்லேயே பொருள்படுத்தும் "பூஜ்யத் தேர்வை" முன்வைத்தது.

ஐரோப்பாவில் அணு ஆயுதங்களின் கட்டுப்பாடு மற்றும் குறைப்பு பற்றிய பேச்சுக்கள் 1981 நவம்பர் மாதம் ஜெனீவாவில் துவங்கின. இப்பேச்சுக்களில் வெற்றிக்கு வாய்ப்பளிக்க விழைந்த சோவியத் யூனியன் தனது பிரதேசத்தின் ஐரோப்பியப் பகுதியில் நடுத்தர வீச்சு அணு ஆயுதங்களின் நிலைவைப்பைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தியது. மேலும், இந்த ஆயுதங்கள் சிலவற்றின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கும் எண்ணத்தை ஒருதலைப்பட்சமாக அறிவித்த சோவியத் யூனியன் இத்திசையில் நடைமுறை நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துவருகிறது.

1982 ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் நடைபெற்ற ஐ.நா. பொதுச் சபையின் படைக்குறைப்பு பற்றிய இரண்டாவது விசேடக் கூட்டத்தில் அணுவாயுதக் குறைப்பு வேலைத்திட்டத்தை வரையவும் அங்கீகரிக்கவும் நடைமுறைப்படுத்தவுமான ஆலோசனையை சோவியத் யூனியன் சமர்ப்பித்தது.

ஐ.நா: பொதுச் சபையின் 37வது கூட்டத்தில் அணு ஆயுதப் பரிசோதனைகளை உடனடியாக நிறுத்துவது தடைசெய்வது பற்றிய பிரச்சினையை நிகழ்ச்சி நிரலில், சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென சோவியத் யூனியன் யோசனை தெரிவித்தது. அணு ஆயுதப் பரிசோதனைகளைப் பொதுவாகவும் பூரணமாகவும் தடைசெய்வது பற்றிய உடன்பாட்டிற்குரிய அடிப்படைக் கோட்பாடுகளையும், அணுப் போர் அச்சுறுத்தலை அகற்றவும் அணுச் சக்தித் தொழிலின் பாதுகாப்பான வளர்ச்சியை உறுதிசெய்யவும் இரட்டித்த முயற்சிகளைக் கோரும் நகல் தீர்மானத் தையும் சோவியத் யூனியன் பரிசீலனைக்காகச் சமர்ப்பித்தது.

தற்செயலாகவும் வேண்டுமென்றும் போரைக் கட்ட விழ்த்துவிடுவதை நம்பகமாகத் தடுக்கும் சோவியத் யூனியனின் முரணற்ற கொள்கையின் சாதனை இத்தகையதுதான். 1982 ஜூலையில் சோவியத் யூனியன் முன்வைத்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முன்முயற்சி இக்கொள்கையின் சிகரமாகும். படைக்குறைப்பு பற்றிய ஐ.நா. பொதுச் சபையின் இரண்டாவது கூட்டத்தொடரில் அணு ஆயுதங்களைப் பாவிப்பதில் முதலாவதாக இருக்கப் போவதில்லை என்ற பிரதிக்கினையை சோவியத் யூனியன் ஏற்றது.

(‘நியூ டைம்ஸ்’ சஞ்சிகையின் அலுபந்தத்திலிருந்து)

சமாதானம், சமாதான சகவாழ்வு பற்றி

இன்றைய அமெரிக்க நிர்வாகம் சோவியத் இராணுவ மேன்மை நிலை மற்றும் சோவியத் யூன்யனின் ஆக்கிரமிப்புத் தன்மை பற்றிய போலியான குற்றச்சாட்டுக்களின் முகாந்திரத்தில் ஆயுத உற்பத்திப் போட்டியை பிரமாண்டமான அளவில் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளது. ஆயினும், சமாதானம் மற்றும் மாறுபட்ட சமூக, அரசியல் அமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகளுடன் சமாதான சகவாழ்வு பற்றிய வெளிநின் தத்துவம் நன்கு பிரசித்தமானது. சோவியத் அரசு 1917 அக்டோபர் புரட்சியிலிருந்து தனது வரலாறு முழுவதிலும் இக்கொள்கையை வழுவாது கடைப்பிடித்து வந்துள்ளது.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியவாதிகளினதும் சில நேட்டோ வட்டாரங்களினதும் ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கை காரணமாக உலகின் முன் அணுயுத்த அச்சுறுத்தல் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய கொந்தளிப்பான நிலைமையில் சோவியத் வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் ஊற்றுக் கண்களையும் அடித்தளங்களையும் மீண்டும் பார்ப்பது பெரும் பயன்தருவதாகும். அவை வெளிநதும் ஆக்கங்களில் சோவியத் அரசாங்கத்தின் முதலாவது ஆணைகளில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் சிலவற்றை தாக்கீதுகள் மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும் சோவியத் அரசினதும் பிதாமகரின் மேற்கோள்களிலிருந்து தருகிறோம்:

ஃ

ஃ

“கொள்ளைக்காரர்கள் தமது கொள்ளைப் பொருட்களுக்காக நடத்தும் மோதலால் தூண்டப்பெற்ற போருக்கு எதிரான கடுமீ போராட்டத்தை நாம் தொடங்கியிருக்கிறோம். இதுவரையில் எல்லாக் கட்சிகளும் இப்போராட்டம் பற்றி பேசியுள்ளன; ஆனால் அவை சொற்களுக்கும் பசுப்பலுக்கும் அப்பால் சென்றதில்லை. சமாதானத்தை எளிதில் அடைந்துவிட முடியும் என்றும், நாம்

குறிப்பிட்ட உடனேயே பூர்ஷ்வாக்கள் அதை எம்மிடம் தட்டில் வைத்துத் தந்துவிடுவார்கள் என்றும் நினைப்பது அதிகளவு பேதமையானதாகும்'

வி. இ. லெனின்

கடற்படையின் முதலாவது ஆகில ருஷ்யக் காங்கிரஸில் ஆற்றிய உரை நவம்பர் 22 (டிசம்பர் 5), 1877

சமாதானம் பற்றிய அரசாணை

அக்டோபர் 24-25 புரட்சியால் உருவாக்கப்பட்டதும், தொழிலாளர்கள், படையாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகள் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துக்களை அடிப்படையாக்கியது மான தொழிலாளிகள், விவசாயிகளின் அரசாங்கம், ஒரு நீதியான, ஜனநாயகமான சமாதானத்திற்கான பேச்சு வார்த்தைகளை உடனடியாகத் தொடங்கும்படி போரில் ஈடுபட்டுள்ள எல்லா மக்களையும் அவர்களது அரசாங்கங்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறது.

போரினால் வளமும் வலுவும் இழந்து, அலைக்கழிக்கப் படும் துன்புற்றும் உள்ள போரிடும் நாடுகளின் மிகப் பெரும்பான்மையான தொழிலாளி வர்க்கத்தினர்களும் இதர உழைக்கும் மக்களும் ஒரு நீதியான, ஜனநாயக சமாதானத்திற்கு ஏங்கி நிற்கிறார்கள். ஸாரின் முடியரசு வீழ்த்தப்பட்டது முதல் ருஷ்யாவின் தொழிலாளிகளும் விவசாயிகளும் இத்தகைய சமாதானம் வேண்டும் என்று மிகவும் திட்டவாட்டமாயும் விடாப்பிடியாகவும் கோரி வந்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய ஒரு சமாதானத்தை அரசாங்கம், பிரதேசக் கைப்பற்றல்கள் இல்லாத (அதாவது அன்னிய நிலங்களைப் பிடித்தடக்கல் இல்லாத, அன்னிய தேசங்களை வலுவந்தமாக இணைத்துக் கொள்வது இல்லாத) இழப்பீட்டுத் தண்டனைத் தொகைகள் இல்லாத ஓர் உடனடி சமாதானம் என்றே பொருள் கொள்கிறது.

இந்த வகையான சமாதானத்தைப் போரிடும் நாடுகள் யாவும் உடனடியாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று ருஷ்ய அரசாங்கம் பிரேரிக்கிறது. இத்தகைய சமாதானத்தின் எல்லா நிபந்தனைகளையும், எல்லா நாடுகளின் எல்லா மக்களினங்களின் மக்கள் பிரதிநிதிகளின் அதிகாரபூர்வமான சட்டமன்றங்கள் இறுதியாக ஊர்ஜிதம் செய்வதை எதிர்நோக்கி, இப்போதே உறுதியாக நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கான தளது ஆயத்தத்தை அது வெளிப்படுத்துகிறது.

தாம் வென்று கைப்பற்றியுள்ள பலவீனமான மக்களினங்களை வல்லமையும் செல்வம் படைத்தவையுமான

தேசங்கள் இடையே எப்படிப் பங்கு போட்டுக் கொள்வது என்ற பிரச்சனை மீது இந்தப் போரை நீடிப்பதானது மனித குலத்துக்கு எதிரான மாபெரும் குற்றம் என்று தொழிலாளிகள், விவசாயிகளின் அரசாங்கம் கருதுகிறது. எனவே, எவ்விதமான விதிவிலக்கும் இன்றி எல்லா மக்களினங்களுக்கும் சம அளவில் நீதியானதாகச் சட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகளின் மீது இந்தப் போரை நிறுத்தி உடனடியாக சமாதான நிபந்தனைகளில் கையெழுப்பம் இடுவதென்ற தனது வைராக்கியத்தை முழுப்பற்றுடன் அறிவிக்கிறது.

வி. இ. லெனின்

தொழிலாளர்கள், படையாளர்கள் பிரதிநிதிகளின் இரண்டாவது அகில ருஷ்யக் காங்கிரசில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சமாதானம் பற்றிய அறிக்கை அக்டோபர் 26 (நவம்பர் 8), 1917

“பெரும்பான்மையான நாடுகளைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக நவீன நாகரீமடைந்த நாடுகளைப் பொறுத்த மட்டில் சமாதானத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, மிகச் சாதாரணமானவை உள்ளிட, எந்தவொரு எதார்த்தமான நடவடிக்கைகளையும் எடுப்பதற்குரிய தயார் நிலையில் அவை இல்லாதபோதிலும் கூட, உலகம் முழுவதிலும் மிகையான அளவில் யுத்தத் தவிர்ப்புப் பேச்சும், வழமைக்கு மாறான எண்ணிக்கையில் யுத்தத் தவிர்ப்புச் சொல்லுக்களும் உறுதிப்பாடுகளும் போருக்கு எதிரான பிரதிக்கிணைகளும் இருந்து வருகின்றன என்பதை நினைவிற்கொள்ளவேண்டும். பொதுவான உறுதிப்பாடுகள், முழுப் பற்றுள்ள வாக்குறுதிகள், ஆடம்பரமான சூத்திரங்களைக் குறைந்த பட்சத்திலும் சமாதானத்துக்கு இட்டுச் செல்லக் கூடிய மிகச் சாதாரணமான, மிகவும் தெளிவான தீர்மானங்கள், நடவடிக்கைகளை சாத்தியமான அளவில் மிக மிக அதிகமாகவும் நாம் காண விரும்புகிறோம்...”

வி. இ. லெனின்

‘ஒப்சேர்வர்,’ ‘மான்செஷ்டர் கார்டியன்’ ஆகியவற்றின் நிருபர் மைக்கல் பார்ப் மனுக்கு அளித்த பேட்டி.

ஃ

ஃ

“எமது கொள்கையின் முதலாவது போதனை, கடந்த ஆண்டிற்கான எமது அரசாங்கச் செயற்பாடுகளிலிருந்து தோன்றும் முதலாவது பாடம், அனைத்துத் தொழிலாளர்களாலும் விவசாயிகளாலும் நிச்சயம் கற்கப்படவேண்டிய பாடம் விழிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்பதும் எம்மீது ஆகக் கூடுதலாய் பகிரங்கமாகவே வெறுப்பைத் தெரிவிக்க

கும் மக்களால், வர்க்கங்களால், அரசாங்கங்களால் நாம் சுற்றிச் சூழப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை நினைவிற்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் ஆகும். படையெடுப்பின் மயிரிழையிலேயே நாம் எப்போதும் இருக்கிறோம் என்பதை நிச்சயம் நினைவிற்கொள்ளவேண்டும். இந்தத் துரதிருஷ்டத்தைத் தடுப்பதற்கு நாம் எமது அதிகாரத்துக்குட்பட்ட சகலதையும் செய்வோம். எம்மைப் போல் ஏகாதிபத்தியப் போரின் பளுவை எந்த நாடாவது அனுபவித்திருக்குமா என்பது சந்தேகமே. அப்போது நாம் வெளியேறியவர்களின் ருஷ்யாவுக்காக, நிலவுடைமையாளர்களின் ருஷ்யாவுக்காக, முதலாளிகளின் ருஷ்யாவுக்காகப் போராடிய ஆளும் வர்க்கங்களால் எம்மீது பலவந்தமாகத் திணிக்கப்பட்ட உள்நாட்டுப் போரின் பளுவைச் சும்ந்தோம். விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் யுத்தம் கொண்டு வரக் கூடிய நம்பமுடியாத துரதிருஷ்டங்களை நாம் அறிவோம்; நாம் மாத்திரமே நன்றாக அறிவோம். இக்காரணத்தினால் இப்பிரச்சனையின்பாலான எமது மனோபாவம் மிகவும் எச்சரிக்கைமிக்கதாகவும் விழிப்புள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். சதாதானத்தைப் பேணிக்காப்பதற்காக மிகப்பெரிய சலுகைகளையும் தியாகங்களையும் செய்ய நாம் தயாராக இருக்கிறோம். இதற்காக நாம் அத்தகைய பெரும் விலையைக் கொடுத்துள்ளோம். நாம் மிகப்பெரிய சலுகைகளையும் தியாகங்களையும் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம், ஆனால் எந்த விதத்திலும், என்றென்றைக்குமாக அல்ல...”

வி. இ. லெனின்

சோவியத்துக்களின் ஒன்பதாவது அகில ருஷ்யக் காங்கிரஸ் டிசம்பர் 21, 1921

ஃ

ஃ

“எமக்கு விரோதமாகவுள்ள எந்த அரசாங்கத்தினதும் அல்லது வர்க்கத்தினதும் விருப்பங்கள், சித்தம், தீர்மானங்களைவிட கூடுதல் வலிமையான சக்தி ஒன்று உள்ளது. அச்சக்தி உலகின் பொதுவான பொருளாதார உறவுகளாகும். இது எம்முடன் தொடர்பு கொள்ள அவர்களை நிர்ப்பந்திக்கிறது”.

வி. இ. லெனின்

சோவியத்துக்களின் ஒன்பதாவது அகில ருஷ்யக் காங்கிரஸ் டிசம்பர், 1921

ஃ

ஃ

“சமாதான உடன்படிக்கைகள் காற்றில் பறக்கவிடப் படுவதை நாம் அனுமதிக்க மாட்டோம். எமது அமைதி பூர்வப் பணியில் தலையீடு செய்யும் முஸ்தீபுகளை அனு

மதிக்க மாட்டோம். எக்காரணம் கொண்டும் இதை நாம் அனுமதியோம், மேலும், எமது ஜீவிதத்தைப் பாதுகாக்கக் கடைசி மனிதன் வரையில் எழுச்சி பெறுவோம்...'

வி. இ. லெனின்

சோவியத்துக்களின் ஒன்பதாவது அகில ருஷ்யக் காங்கிரஸ் டிசம்பர், 1921,

ஃ

ஃ

“ருஷ்யாவுக்கு எதிரான போரை எதிர்க்கின்ற அமெரிக்கர்கள்—தொழிலாளர்கள் மாத்திரமல்ல, பிரதானமாக பூர்ஷ்வாக்களும் கூட—சமாதானம் செய்துகொண்ட பின்னர் வர்த்தக உறவுகளை மீண்டும் தொடங்குவதை மாத்திரமன்றி, ருஷ்யாவிடமிருந்து சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பையும் எம்மிடம் எதிர்பார்க்கின்றனர். இது சரியானதா என்று என்னிடம் அடிக்கடி கேட்கப்படுகிறது. அவர்கள் கூறுவது சரியே என்பதை நான் திருப்பவும் கூறுகிறேன். நீடித்த சமாதானம் ருஷ்ய மக்களுக்குப் பெரும் நிவாரணமாக இருக்கும் என்பதால் சில சலுகைகள் வழங்கப்படுவதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நியாயமான நிபந்தனையின் கீழ் சலுகைகளை வழங்குவது எம்க்கும் விரும்பத்தக்கதாக இருக்கும்; சோஷலிஸ, முதலாளித்துவ நாடுகள் அக்கம் பக்கமாகச் சகவாழ்வு நடத்தும் காலகட்டத்தில் தொழில்நுட்பத்தில் கூடுதலாக முன்னேறியுள்ள நாடுகளிலிருந்து இது சம்பந்தமான உதவியை ருஷ்யாவிற்குள் கவர்ந்திழுக்கும் சமாதானங்களில் இச் சலுகைகளும் ஒன்றாக விளங்குகிறது.”

வி. இ. லெனின்

‘அமெரிக்கத் தொழிலாளருக்கு’.

மார்க்ஸ்யம்
லெனினியமும்
எமக்கு காஸமும்

அனதொலி யெகரோவ்
பேரவையாளர்

லெனினியமும்
விமோசன இயக்கமும்

உலகப் புரட்சிகர நிகழ்வுப் போக்கின் வளர்ச்சிக்குரிய வழிகளையும் வாய்ப்புகளையும் வகுத்தளிக்கையில், அதன் முக்கியமான பகுதி ஏகாதிபத்தியத்தால் ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களின் தேசிய விமோசன இயக்கமாகும் என்று லெனின் வலியுறுத்தினார். "உலகப் புரட்சியில் எவ்வளவிலும் நிகழக்கூடிய நிர்ணயகரமான போராட்டங்களில் ஆரம்பத்திலே தேச விமோசனத்தின் மார்க்கத்தில் திசைப் படுத்தப்பட்டிருக்கும் பெருமபாலான மக்களின் இயக்கம் முதலாளித்துவத்துக்கும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் எதிராகத் திரும்பும்" 1 என்று அவர் ஹேஷ்டாய கூறினார். மேலும் உண்மையிலேயே நவீன நிலைமைகளில் தேச விமோசன இயக்கம் சுரண்டலின் எல்லா வடிவங்களையும் எதிர்த்த போராட்டமாக வளர்ந்து வருகிறது. தேச விமோசன இயக்கத்துடன் உலக சோஷலிசமும் சர்வதேசத் தொழிலாளி வர்க்கமும் ஏற்படுத்தியுள்ள கூட்டணி மேன்மேலும் வலுவூள்வதாக வளர்ந்து வருகிறது.

இந்த இயக்கம் தற்போது தரீந்தியான ஒரு புதிய கூட்டத்தில் பிரவேசித்துள்ளது. சமூக விடுதலை, சமூக முன்னேற்றப் பாதையில் முன்னேறுவது ஆகிய கடமைகள்

1. வி. இ. லெனின், திரட்டு நூல்கள் தொகுதி 32, ப. 482.

மேன்மேலும் முதன்மை நிலையைப் பெறுகின்றன. புதிய தேசிய நாடுகள் வளர்ச்சியுற்ற முதலாளித்துவ நாடுகளின் விவசாய மற்றும் மூலப்பொருள் தொங்கு தசைகளா இருக்க விரும்பவில்லை. அவை சர்வதேசப் பொருளாதார உறவுகளின் ஜனநாயகரீதியான, நீதியுள்ள அமைப்புக் காகப் பாடுபட்டு வருகின்றன.

சோவியத் யூனியன் விடுதலையைடைந்த நாடுகளுடன் விரிவான அரசியல், பொருளாதார, விஞ்ஞான-தொழில் நுட்ப ஒத்துழைப்பை வளர்த்து வருகிறது. அங்கு பெரும் பொருளாதாரத் தொகுப்புகளை நிர்மாணிப்பதில் பங்கு கொள்கிறது. பிற சோஷலிஸ நாடுகளுடன் சேர்ந்து அவற்றின் பொருளாதார உள்ளாற்றலை வலுப்படுத்துவதற்கு அவற்றுக்கு உதவுகிறது. வளர்முக நாடுகளின் பாலான சோவியத் யூனியனின் கொள்கையில் உள்ளியல்பான அம்சங்கள் அமைதிபூர்வ உறவுகளைப் பரிந்துரைத்தல், அவற்றின் சுயாதிபத்தியத்துக்கும் சுதந்திரத்திற்கும் மரியாதை செய்தல், பரஸ்பரம் பயனுள்ள ஒத்துழைப்பை வளர்த்தல், நீதி மற்றும் சமத்துவத்தின் அடிப்படையிலமைந்த புதிய சர்வதேச அரசியல், பொருளாதார உறவுகளை ஊக்குவித்தல் என்பவையாகும்.

சோஷலிஸ நாடுகளின் உதவியுடன் ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் 4,600க்கு மேற்பட்ட பாரிய தொழிற்சாலைத் தொழிலகங்களும் பிற திட்டங்களும் ஏற்கனவே கட்டப்பட்டுள்ளன அல்லது கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

சோவியத் யூனியன், சர்வதேசத் தொழிலாளி வர்க்கம் ஆகியவற்றின் உதவியை ஆதாரமாகக் கொள்வதன் மூலம் மாத்திரமே ஏகாதிபத்தியவாதிகளினால் ஒடுக்கப்பட்டிருக்கும் மக்கள் சுதந்திரத்தைப் பெறமுடியும், முன்னேற்றத்தைச் சாதிக்கமுடியும் என்ற லெனினின் பகுப்பாய்வை வரலாறு முழுமையாக ஊர்ஜிதம் செய்துள்ளது. ஏகாதிபத்திய நிர்ப்பந்தத்தின் எந்த வடிவங்களுக்கு எதிராகவும், இயற்கைச் செல்வாதரங்கள் மீது பூரணமான சுயாதிபத்தியத்துக்கும், உலகப் பொருளாதார, அரசியல் உறவுகளில் பெருமதியான, நியாயமான இடத்துக்கும் ஆன வெற்றிகரமான போராட்டத்தை சோவியத் ஒன்றியத்தின் ஆதரவோடு மாத்திரமே, விமோசனமுற்ற நாடுகள் சோஷலிஸக் கூட்டமைப்புடன் ஒத்துழைப்பதால் மாத்திரமே தொடுக்க முடியும் என்பதை அனுபவம் காட்டுகிறது. இந்தக் கொள்கை புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் வெளிநாட்டுக் கொள்கைத் திசையமைவுப் பிரச்சனை மட்டுமல்ல; ஆனால் அவற்றின் முன்னேற்றம் மற்றும் சுயாதீனமான தேசிய அபிவிருத்தி பற்றிய அடிப்படைப் பிரச்சனையுமாகும். அதேசமயம், அது ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கையை எதிர்ப்பதில் முக்கியமான காரணியாகவும்,

சமூக முன்னேற்ற நலன்களுக்காக உலக சமாதானத்தையும் ஒத்துழைப்பையும் வலுப்படுத்துவதற்குப் பங்களிப்பாகவும் உள்ளது.

போர்த்துக்கேய காலனியாதிக்கச் சாம்ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சி தென் ஆபிரிக்காவில் நவ காலனியாதிக்கத்தின் கடைசிக் கொத்தளங்களுக்கு எதிரான புரட்சிகரப் போராட்டத்தை வலுப்படுத்தியது. மேன்மேலும் கூடுதலான லத்தீன் அமெரிக்க ஆசிய, ஆபிரிக்க மக்கள் முனைப்பான ஏகாதிபத்திய விரோதப் போராட்டத்தில் சேர்ந்து வருகின்றனர். எல் சல்வதோர் மக்கள் சுதந்திரத்திற்கான தமது புரட்சிகரப் போராட்டத்தைத் தொடுத்து வருகின்றனர்.

தத்துவார்த்த ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் ஆகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது சோஷலிஸத் திசையமைவு நாடுகளின் அனுபவமாகும்; இது லெனின் வகுத்தளித்த முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சி பற்றிய கருத்தமைப்புத் தனித்தனிச் சீர்திருத்தங்களைப் பரிந்துரைக்கவில்லை என்பதையும், சோஷலிஸத்துக்கு மாறிச் செல்வதற்கான பாதையைச் சமைத்து சமூக வாழ்வின் சகல துறைகளிலும் ஆழமான உருமாற்றங்களை முன்னதாகக் கொள்கிறது என்பதையும் முடிபாகக் காட்டுகிறது. இது தனது சொந்த திட்டவட்டமானதும் பன்முகப்பட்டதமான மாறிச் செல்லும் வடிவங்கள், நடவடிக்கைகள் இருந்தபோதிலும் கூட தனது விசேட கட்டங்களின் ஊடாகச் செல்லும் வரலாற்று ரீதியான நிகழ்வுப்போக்கு ஆகும். இவ்வடிவங்களும் நடவடிக்கைகளும் ஒரேயொரு அம்சத்தைப் பொதுவாகக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் முதலாளித்துவத்துக்கும் எதிராகத் திசைப்பட்டிருக்கின்றன.

மார்க்ஸிய — லெனினிய நிலைப்பாடுகளிலிருந்து சோஷலிஸத் திசையமைவு நாடுகளின் அனுபவத்தைத் தொகுத்துரைத்த சோ. க. க. வின் 26 வது காங்கிரஸ் அவை பொதுவான அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைக் காட்டிற்று.

அதேசமயம், மாறுபட்ட தேசங்கள் முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக் கட்டத்திலிருந்து தாவி சோஷலிஸத்திற்கு முன்னேறிச் செல்வது உலக புரட்சிகர நிகழ்வுப் போக்கின், அதாவது மனிதகுலம் முதலாளித்துவம் மற்றும் முதலாளித்துவத்துக்கு முந்திய உறவுகளிலிருந்து சோஷலிஸத்துக்குப் புரட்சிகரமாக மாறிச் செல்வதன் தேற்றுவாய்க் கூறாக உள்ளது. இதுவே நவ யுகத்தின் பிரதான உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

முதலாளித்துவத்தின் ஊடாகச் செல்வாமல் முதலாளித்துவத்துக்கு முந்திய உறவுகளிலிருந்து மக்களினங்கள் சோஷலிஸத்திற்கு மாறிச் செல்லும் வாய்ப்பு பற்றிய மார்க்ஸிய — லெனினியத் தத்துவமானது, புரட்சிகர நடைமுறையினால் செழுமைப்படுத்தப்பட்டதும், விருத்திக்கப்பட்டதும், பரிட்சிக்கப்பட்டதும் ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டதுமான இத் தத்துவமானது, சர்வதேச வாழ்வின் பாசறையில் உறுதியாக வேர்விட்டுள்ளது என்று கூறுவதற்குச் சகல ஆதாரங்களும் உண்டு. இப்பிரச்சினை குறித்து சோ.க.க.வின் 26—வது காங்கிரசில் வகுக்கப்பட்ட புதிய முடிவுகளும் ஆய்வுரைகளும் மகத்தான சித்தாந்த நடைமுறை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும்.

முதலாளித்துவமல்லாத வளர்ச்சிப்பாதை சாதாரண மாய் தேசிய இயல் நிகழ்வாக மாந்திரமல்லாமல் சர்வதேச இயல்நிகழ்வாகவும் இருக்கும் தற்காலத்தில் அவ்விதமே உள்ளது. அது தேச விமோசன இயக்கத்தின் கருத்தாழ்முள்ள காரணியாகும்.

மார்க்ஸிய—லெனினியத்தைத் தமது புரட்சிகர உருமாற்ற நடவடிக்கையை சித்தாந்த அடித்தளமாகப் பிரகடனம் செய்துள்ளவையும், ஏகாதிபத்தியத்தை உறுதியாக எதிர்ப்பவையுமான புரட்சிகர ஜனநாயகக் கட்சிகளது வழிகாட்டுதலின் கீழ் தான் சோஷலிஸத் திசையமைவு நாடுகளில் சமூக உருமாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. என்பது மிகவும் தனிச்சிறப்புள்ள அம்சமாகும்.

இன்று இந்த நாடுகள் முதலாளித்துவத்துக்கும் சோஷலிஸத்துக்கும் இடையிலான போராட்டத்தின் மையமாக விளங்குகின்றன, உலக அரசியலில் சேஷலிஸத்திசையமைவு நாடுகள் ஆண்டுகள் செல்லச் செல்ல மேன் மேலும் கூடுதல் பிரசித்தம் பெற்று வருகின்றன.

சோவியத் யூனியனும் பிற சோஷலிஸ நாடுகளும் தமது மெய்யான நண்பர்களாகவும் பாதுகாவலர்களாகவும் உள்ளன என்பதைப் புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகள் தமது சொந்த அனுபவத்திலிருந்து காண்கின்றன. ஏகாதிபத்தியம் சர்வதேச நிலைமையைக் கூர்மையாக ஆழப்படுத்தியும், விமோசனமுற்ற நாடுகள் மீது நிர்ப்பந்தத்தை உளரியல்பாக்கியும் உள்ள இன்றைய தருணத்தில் இது குறிப்பிடத்தக்க சான்று ஆகும்.

வொப்ப்ரோஸி இஸ்தோரி கே.பி. எஸ்- எஸ். சஞ்சிகையில். ஏ. யெகரோவ் எழுதிய “மார்க்ஸியம் — லெனினியமும் உலகின் இன்றைய வளர்ச்சியும்” என்ற (ருஷ்யக்) கட்டுரையிலிருந்து.

லெனின், ஜெனோவா, எமது காலம்

லெனினின் பிறந்த நாள் ஆண்டுவிழாவை அனுஷ்டிக்கும் நாம் எப்போதும் அவரின் கருத்துக்களையும் செயல்களையும் நினைவிற்கொள்ளுகிறோம். இது மகத்தான சிந்தனையாளர், புரட்சியாளருக்குரிய மரியாதையின் அடையாளம் மாத்திரமல்ல: ஆனால் தற்காலத்தின் சிக்கலான பிரச்சனைகளுக்கு அவரின் வளமான பாரம்பர்யத்திலிருந்து பதில்களைப் பெறுகின்ற தேவையின் வெளிப்பாடு ஆகும்.

ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரிப்புக் கொள்கையினால் சோவியத் யூனியன் மீதும் சமாதானம் விரும்பும் சகல மக்கள் மீதும் விடுக்கப்பட்டிருக்கும் சவால் மாறுபட்ட சமூக அமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகளுடன் சமாதான சகவாழ்வுப் பிரச்சனையை மீண்டும் உச்சமாக்குகிறது.

1917 ம் ஆண்டின் மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸ்ட் புரட்சி, உலகில் சோஷலிஸ்ட் அரசு ஒன்றின் தோற்றம் காரணமாக உலகில் புதிய நிலைமை நிலைநிறுத்தப்பட்ட தருணத்தில் இம்பிரச்சனையைத் தத்துவார்த்தரீதியிலும் நடைமுறையிலும் வி. இ. லெனினே முதலில் எழுப்பினார். சோஷலிஸ்ட் புரட்சித் தத்துவத்தின் தோற்றுவாய்ப் பகுதியாக விரித்துரைக்கப்பட்ட சமாதான சகவாழ்வுக் கருத்தமைப்புத் தத்துவத்தின் வரம்புகளை உடனடியாகவே தாண்டிச் சென்றது; முதலில் சோவியத் அரசினது வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் கோட்பாடாகவும் முதலாளித்துவ உலகுடனான அதன் உறவுகளில் திட்டவாட்டமான வடிவமாகவும், பின்னர் இரு எதிரெதிரான சமூக அமைப்புகளைச் சார்ந்த நாடுகளுக்கு இடையிலான உறவுகளில் ஒரேயொரு நியாயமான வடிவமாகவும் நடைமுறையில் பிரயோகப்படுத்தப்பட்டது.

முதலாளித்துவ, சோஷலிஸ்ட் நாடுகளது சமாதான சகவாழ்வு அதன் புறநிலைக காரணிகளைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆயினும் சோஷலிஸ்ட் தத்துவத்தின் சமாதானத்துக்கும் விரோதமான சக்திகள் சோவியத்தின் அமைதி பூர்வக் கொள்கையின் சாராம்சத்தை உருத்திரிக்கவும், இணக்க அமைதிக்குக் குழிப்பறிக்கவுமான முயற்சியில் இந்த அடிப்படைக் கோட்பாட்டின் மீது தாக்குதலைத் கொடுக்கின்றன. அதை சோவியத் ராஜரீக செயல்பாட்டின் நிலையற்ற சந்தர்ப்பவாத அம்சமாகக் காட்ட முயல்கின்றன.

இது தொடர்பாக லெனினிய சமாதான சகவாழ்வுக் கொள்கையின் வரலாற்றைப் பார்ப்பதும், 1922 ம் ஆண்டின் ஜெனோவா மகாநாட்டை நினைவிற் கொள்வதும் பயன்தருவதாகும். சோவியத் அரசு பங்கு கொண்ட முதல் சர்வதேச மகாநாடு இதுதான். அங்கு சோவியத் தூதுக்குழு எடுத்த நிலைப்பாட்டில் லெனினின் கருத்தமைப்பு பிரதிபலிக்கப்பட்டது.

எதார்த்தமான கொள்கை

ஜெனோவா மகாநாட்டில் (ஏப்ரல் 1922) சோவியத் அரசின் பங்கேற்பு ஸ்தாபன ரீதியிலும் ராஜதந்திர ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியாகவும் நன்கு ஆயத்தம் செய்யப்பட்டிருந்தது. இப்பெரும்பணி லெனினின் நேரடியான வழிகாட்டுதலின் கீழ் வெளிவிவகாரங்களுக்கான மக்கள் கமிஸார் ஜி. சிச்செரினின்(1) பங்கேற்போடு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

லெனினின் சொற்பொழிவுகள், கடிதங்கள், குறிப்புகளில் அநேகம் ஜெனோவாவில் சோவியத் தூதுக்குழுவினது பணியின் அடித்தளத்தை உருவாக்கின. ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தின்போது, "சோஷலிஸ, முதலாளித்துவ நாடுகள் அக்கம் பக்கமாகச் சகவாழ்வு நடத்தும் காலகட்டத்தில்"(2) மாறுபட்ட சமூக அமைப்புகளைச் சேர்ந்த நாடுகளுது சகவாழ்வின் தவிர்க்கமுடியாமையை லெனின் நிர்ணயித்துக் காட்டினார். சோவியத் அரசு "சகல மக்களுடனும் சமாதானமாக வாழவும், உள்நாட்டு வளர்ச்சிக்காகத் தனது முயற்சிகள் அனைத்தையும் அர்ப்பணிக்கவும்..."(3) சோவியத் அரசு விரும்பியது என்பதை அவர் வலியுறுத்தினார். குறிப்பாக இக்கருத்துக்களால் வழிகாட்டப்பட்ட சோவியத் அரசு ஜெனோவா மகாநாட்டில் பங்கு கொள்ளுமாறு மேற்கு நாடுகள் விடுத்த அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டது.

ஜெனோவாவில் சோவியத் தூதுக்குழு முகம் கொடுக்க விருக்கும் கடமைகள் பற்றி பேசுகையில் லெனின் பின் வருமாறு பரிந்துரை வழங்கினார். "எமது கம்யூனிஸ்ட்கண்ணோட்டங்களை மறைக்காமல், 'நாம் எமது கருத்துக்களை இங்கு போதிப்பது பொருத்தமானதென எண்ணவில்லை; ஏனெனில் நாம் வர்த்தக உடன்பாடு காணவும்,

1 ஜோர்ஜி சிச்செரின் (1872-1936) புகழ்பெற்ற சோவியத் ராஜ்யவாதியும் கட்சிப் பிரமுகரும் ஆவார். அவர் சமாதான சகவாழ்வு பற்றிய லெனினின் வெளிநாட்டுக் கொள்கைக் கோட்பாடுகளுக்கு உயிர் கொடுத்தார்.

2 வி.இ. லெனின், திரட்டு நூல்கள், தொகுதி 30, ப.39

3 அதே நூல் ப. 230

மற்றைய (பூர்ஷ்வா) முகாமின் யுத்தத் தவிர்ப்புப் பகுதியுடன் உடன்பாடு காண முயற்சிக்கவுமே வந்திருக்கிறோம். என்பதை மிகவும் பொதுவாகவும் சுருக்கமான விதத்திலும் அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டுவதோடும் நேரடியாகப் பிரகடனம் செய்வதுடனும் உங்களை வரம்பிட்டுக் கொள்ளுங்கள்” (4)

லெனின் இந்தச் சிபாரிசை எந்தவொரு உடனடியான பயனுக்காகவும் செய்யவில்லை. உலக பூர்ஷ்வாக்கள் தமது வர்க்க நிலைப்பாடுகளிலிருந்து விலகிச் செல்ல மாட்டார்கள் என்பதையும் அவர்களுக்கு கம்யூனிஸ்ட்கண்ணோட்டங்கள் எதையும் ‘போதிப்பது’ பொருளற்றது என்பதையும் அவர் தெளிவாக உணர்ந்திருந்தார். லெனினின் அபிப்பிராயப்படி, நீண்டகால ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையாக, பிரதான நோக்கத்தை—சகல தரப்புகளுக்கும் சமத்துவம், பரஸ்பரம் மரியாதை, பரஸ்பரம் பயன்தரும் கோட்பாடுகள் மீது சர்வதேச வாழ்வின் ஆக்கபூர்வ அமைதிபூர்வ வளர்ச்சி—சாதிக்கும் நோக்கமுடன் பல்வேறு துறைகளிலும் ஒத்துழைப்பதற்கு அடிப்படையாகப் பயன்படக் கூடிய பிரச்சனைகளையும் கோட்பாடுகளையும் காண்பது முக்கியமானதாக இருந்தது.

இந்தக் கோட்பாடுகளை ஆக்ககூடிய விடாப்பிடியுடனும் உறுதியுடனும் உயர்த்திப் பிடிக்காவிட்டால், ஏகாதிபத்திய சதித் திட்டங்களுக்கு உறுதியான பதிலடியைக் கொடுக்காவிட்டால் இக் கோட்பாடுகள் வற்புறுத்தப்படாத விருப்பமாக மாத்திரமே இருக்கும் என்பதை அவ்வேளையில் லெனினேவிட சிறப்பாகப் புரிந்து கொண்டவர் எவருமில்லை. எனவேதான் சோவியத் ஆட்சியைப் பாதுகாக்கும், வலுப்படுத்தும், உலகில் முன்னோக்கிய நிலைகளுக்கு அதை முன்னேற்றும் கருத்து, சமாதானம் மற்றும் ஒத்துழைப்பு நலன்களுக்காக சில பூர்ஷ்வா வட்டாரங்களுடன் சமரசங்களையும் உடன்பாடுகளையும் காணும் கருத்து லெனினின் தந்திரோபாயங்களின் அடிப்படையாக விளங்கியது.

“பழைய சமூக அமைப்பும் புதிதாகத் தோன்றியுள்ள சமூக அமைப்பும் அக்கம் பக்கமாக நின்று நிலவுவதைச் சாத்தியமாக்கும் இவ்வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் இரு சொத்துடைமை அமைப்புகளையும் பிரதிபலிக்கும் நாடுகளுக்கிடையிலான டொருளாதார ஒத்துழைப்பு சர்வதேசப் பொருளாதாரப் புனர்வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது என்பதை கம்யூனிஸ்ட் கோட்பாடுகளைக் கடைப்

பிடிக்கும் ருஷ்யத் தூதுக்குழு அங்கீகரிக்கிறது.”(5) என்று ஜெனோவா மகாநாட்டின் முதலாவது முழுநிறைவுக் கூட்டத்தில் சோவியத் தூதுக்குழுவின் தலைவர் ஜி.சிச்செரின் பிரகடனம் செய்தார். இவ்விதம் சோவியத் ருஷ்யா விரிவான சர்வதேச அரங்கில் முதல் தடவையாக சமாதான சகவாழ்வுக்குரிய தனது பிரதிக்கிணையைப் பிரகடனம் செய்தது. ஜெனோவாவில் இக்கோட்பாடுகள் மிகவும் பொதுவான விதத்தில் முன்வைக்கப்பட்டன.

கோட்பாடுகளின் தொடர்ச்சி

1922ம் ஆண்டில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சோவியத் அரசாங்கமும் விரிவான சமாதான சகவாழ்வு வேலைத் திட்டத்தை முன்வைத்தது போலவே இன்றுகூட, அரசுகளுக்கிடையிலான உறவுகளின் சர்வாம்ச வளர்ச்சிக்குரிய அவசியத்தின் அடிப்படையில் சமாதானக் கருத்தை அவை உயர்த்திப் பிடித்து வருகின்றன.

சோவியத் தூதுக்குழு ஜெனோவாவில் பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கான ஆலோசனைகளுக்கு மிக நெருக்கத்துடன் தனது சமாதான ஆலோசனைகளை முன்வைத்தது. குறிப்பாக, முதலாவது கூட்டத் தொடரில் விடுத்த தனது அறிக்கையில் பொருளாதாரப் புனர்வாழ்வுக்கான திட்டங்களை ஐரோப்பாவிலும் உலகிலும் புதிய போர்களின் அச்சுறுத்தல் இல்லாத அமைதியூர்வ நிலைமைகளில் மாத்திரமே மேற்கொள்ளமுடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியது. இன்று சர்வதேசப் பொருளாதாரப் பிணைப்புகளின் வளர்ச்சிப் பிரச்சனைக்கு இது முழுப் பொருத்தமானது.

5 “சோவியத் ஒன்றியத்தின் வெளிநாட்டுக் கொள்கைத் தாக்கீதுகள்” (ருஷ்யப்பதிப்பு) தொகுதி 5, மாஸ்கோ 1961, பக்கங்கள் 191-192

லெனின் வேலைப்பாங்கு

1920-ம் ஆண்டுகளில் கிரெம்ளினில் வேலைசெய்த ஜாக்கோவ் சின்டின் எழுதினார்: "லெனின் எவ்வளவு கடுமையாகவும் ஊக்கத்தோடும் வேலைசெய்தார், வேலை பன்முகப்பட்ட துறைகளில் அவர் காட்டிய துடிப்பான ஆற்றல், எல்லையில்லாததுபோல் தோன்றும் வண்ணம் தன்னைச் சுற்றியிருந்தவர்களிடம் அதை அவர் புகுத்திய விதம் ஆகியவற்றை நினைவுகூரும்போது நீங்கள் வியப்படைவீர்கள். மற்றவர்களுக்குப் போலவே லெனினின் ஒரு நாள் 24 மணித்தியாலங்களைத்தான் கொண்டதா என்று கேட்பீர்கள்."

லெனின் உண்மையிலேயே பலதுறைப் புலமை வாய்ந்தவர்: மத்தியக் கமிட்டியின் அரசியல் குழு, மக்கள் கமிஸார் அவை (குடியரசின் அரசாங்கம்), தொழிலாளர், பாதுகாப்புக் கவுன்ஸில் ஆகியவற்றின் தலைவராக அவர் இருந்தார்; பெரும் அரசு நிறுவனங்களின் விவகாரங்களில் செயல் முனைப்புடன் பங்குகொண்டார்.

மக்கள் கமிஸார் அவையின் தலைவர் கிரெம்ளினில் ஆற்றிய ஒருநாள் பணிக்கான உதாரணம் இதோ.

வழமைபோலவே 1920 பெப்ரவரி 25ம் திகதியும் லெனின் பத்திரிகைகளையும் தனக்கு வந்த கடிதங்களையும் பார்வையிட்டார். காகிதங்களும் அச்சகத்திலிருந்து வந்த புதினப் பத்திரிகைகளும், அயல்நாட்டுப் பிரசுரங்களும், மக்கள் கமிஸாரகங்களின் (அமைச்சுக்களின்) அறிக்கைகளும், பெட்ரோகிராடிலிருந்து (இப்போது லெனின் கிராட்) மாஸ்கோவுக்குப் புகையிரதம் மூலம் தான்ய விநியோகம் பற்றி போக்குவரத்து, தொலைத் தொடர்பு அமைச்சின் தினசரி தொலைபேசிச் செய்திகளும் அவரின் மேஜையில் மலைபோல் குவிந்திருந்தன. (1) நாட்டின் வாழ்வு

1. தொழிலாளர் மற்றும் பாதுகாப்புக் கவுன்ஸில், பொருளாதார அமைச்சுக்கள் மற்றும் பாதுகாப்புத் துறையில் உள்ள ஒரு ஒவ்வொரு நிறுவனத்தினதும் நடவடிக்கைகளை நெறிப்படுத்துவதற்கென உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பு. அது 1920 முதல் 1937 வரை செயல்பட்டது (ஆசிரியர்).

சம்பந்தமான சகல ஜீவாதாரப் பிரச்சனைகளும்—இராணுவம், பொருளாதாரம், ராஜதந்திரம் கலாசாரம்—இங்கு குவிந்திருந்தன. இக்காகிதங்களிலிருந்து முக்கியமான, மிகச் சரியான தீர்மானத்தை விரைவாக எடுப்பது சாத்தியமற்றதாகத் தோன்றியது. ஆனால், அவசர விஷயங்களுக்கும் முதல் நாள் அவர் விடுத்த பணிப்புரைகளின் நிறைவேற்றத்தையும் பற்றி அறிவித்துவிட்டு தான் வெளியேறிய சில மணித்தியாலங்களில் அவர் எல்லாவற்றையும் வாசித்து காகிதங்களில் பென்சிலால் வியப்புக் குறிகளையும் கேள்விக் குறிகளையும் இட்டிருப்பார் என்பது மக்கள் கமிஸாரவையின் செயலாளர் விடியா போதியாவுக்கு நன்கு தெரியும். அவர் அதை வாசித்து மாத்திரம் இருக்கமாட்டார். ஆனால், எப்போது, எதைச் செய்யவேண்டும், மக்கள் கமிஸாரவையின் கூட்டத்தில் ஏதாவதொரு தாக்கீதை வரையும் பொறுப்பை யாரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும், அங்கு என்னென்ன பிரச்சனைகளை விவாதிக்க வேண்டும் என்பதை எல்லாம் குறிப்பிட்டிருப்பார்.

அன்றைய தினம் பகலுக்கும் மாலை 4.30க்கும் இடையில் சோ. க. கவின் முழு நிறைவுக் கூட்டத்தில் லெனின் சலந்து கொண்டார். மாலை 6 மணிக்கு வழமை போலவே தொழிலாளர் மற்றும் பாதுகாப்புக் கவுன்ஸிலின் வழமையான கூட்டத்தை அவர் துவக்கி வைத்தார். அன்றைய கூட்டத்தின் நிகழ்ச்சி நிரலில் ராஜ்ய மற்றும் பொருளாதார வாழ்வு பற்றிய பன்னிரண்டு வெவ்வேறு பிரச்சனைகள் இருந்தன; விவாதம் நீண்ட நேரம் நடைபெற்றது. இக்கூட்டம் முடிந்ததும் லெனினும் அவரது மனைவி நடேஷ்டா குருப்ஸ்காயாவும் உயர் கலைத்துவ மற்றும் தொழில்நுட்பப் பட்டறையின் விடுதிக்கு விஜயம் செய்தனர். மாணவர்களுடன் அவர்களின் கல்வி, கலை, இலக்கியம் பற்றி உரையாடினர்.

பெரும் பதவியையும் விரிவான அதிகாரங்களையும் கொண்டிருந்த லெனின், கூட்டுத் தலைமையினது உறுப்பு களுக்குள் வந்தவையும், கூட்டுத் தீர்மானம், விவாதத்துக்கு உட்பட்டவையுமான விஷயங்களை ஒருபோதும் தானாகவே தீர்மானித்தது கிடையாது.

கட்சியின் முக்கியஸ்தரான நிக்கலாய் மெஷ்சார்யாக் கோவ் எழுதினார்: “மக்கள் கமிஸார் அவைக்கு அவர் எப்படி தலைமை தாங்குகிறார், காங்கிரசுகளிலும் கூட்டங்களிலும் எப்படி பேசுகிறார் என்பதற்குக் கூடுதல் சவனம் செலுத்துங்கள். ஏனைய பேச்சாளர்களை வேறு எவரையும் விட கூடுதல் உன்னிப்பாகச் செவிமடுக்கிறார். தான் கூற வேண்டியதைக் கூறவும் தனது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கவும் அவர் அவசரப்படுவதில்லை. ஆனால், அவ்விதம் செய்யும்போது தனது அதிகாரத்தைக் கொண்டு மற்றவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. தனது பேச்சுக் கேட்பவர்

களைத் திருப்பிப்படுத்த தர்க்கத்தின் சக்தியையே அவர் பயன்படுத்துகிறார். லெனின் "நானாகவே" என்ற சொல்லையன்றி "கம்யூனிஸ்டுகளாகிய நாம்" என்று கூறுவதையே நீங்கள் கேட்டிருப்பீர்கள்.

லெனனைப் பேட்டி கண்ட ஜப்பானியப் பத்திரிகையாளரான ஆர். நாகாஹிரா இது தொடர்பாகக் கூறியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பத்திரிகையாளர் எடுத்த குறிப்பு களை வாசித்த மக்கள் கமிஸாரவையின் தலைவர் "லெனின் தீர்மானித்தார்", "லெனின் இல்லை என்று சொன்னார்" போன்ற வார்த்தைகளை வெட்டிவிட்டார்: "என்னிடம் பிற்பாடு கூறப்பட்டதைப்போல தீர்மானம் செய்ததும் அல்லது இல்லை என்று கூறியதும் லெனின் அல்ல என்று அவர் சொன்னார் தொழிலாளர், விவசாயிகளின் அரசாங்கமே எல்லாத் தீர்மானங்களையும் எடுத்தது" என்று நாகாஹிரா எழுதினார்.

மக்கள் கமிஸாரவையின் கூட்டங்களில் கண்டிப்பான ஒழுங்குமுறை கடைப்பிடிக்கப்பட்ட போதிலும் அங்கு பதற்றம் நிலவியதில்லை. சொல்லின் முழுமையான பொருளில், அது கூட்டுப் பணியாகவே இருந்தது. "மக்கள் கமிஸாரவையின் கூட்டங்களில் விவாதிக்கப்பட்ட விஷயங்கள் பற்றி ஒவ்வொருவரும் தமது அபிப்பிராயத்தை சுதந்திரமாக வெளியிட்டனர்: எல்லாப் பிரச்சனைகளும் வாக்களிப்புக்கு விடப்பட்டன" என்று எல். போதியேவா நினைவு கூர்கிறார்.

இவையனைத்தும் சோவியத் அரசாங்கத்தினது செயற்பாட்டின் மிக முன்மாதிரியான அம்சங்களில் ஒன்றை நிர்ணயிக்கிறது எனலாம். அதன் திட்டவட்டமான ஸ்தாபன அமைப்பும் ஆற்றலும், அரசு விவகாரங்களில் கூட்டுத் தீர்மானத்தை உத்தரவாதஞ் செய்தலும் விதிவிலக்கில்லாமல் அதன் உறுப்பினர்கள் அனைவரினது அறிவு, அனுபவம் மற்றும் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தலுமே இந்த அம்சமாகும்.

மக்கள் கமிஸாரவையின் தலைவர் சோவியத் அதிகார உறுப்பிலுள்ள சகல கண்ணிகளினதும் அமைதியான, திட்டவட்டமான செயற்பாட்டை உறுதி செய்வதற்கும், அதனுடைய பணியின் கட்டமைப்பு, வடிவங்கள், முறைகளைச் சீரமைப்பதற்கும் பெரும் கவனம் செலுத்தினார். எஸ். குருப்ஸ்காயா பின்வருமாறு எழுதினார்: "முன்பு கட்சியைக் கட்டி எழுப்பும்போது கிளர்ச்சி, பிரசாரம், ஸ்தாபன அமைப்பு விஷயங்களுக்கு, சொந்த உதாரணத்தின் மூலம் தனது தோழர்களுக்குச் சரியான அணுகுமுறையை லெனின் போதிக்க விரும்பியதுபோலவே, இப்போது சோவியத் அரசாங்கத்தின் தலைவராக இருந்து

கொண்டு அரசுப் பொறியமைவில் ஒருவர் எவ்வாறு வேலை செய்யவேண்டும், சகல அதிகாரத்தனத்தையும் எவ்வாறு ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும், பரந்த வெகுஜனங்களுக்கு அண்மித்ததாக அதை எப்படி கொண்டுவர வேண்டும் என்பதை அவர் காட்ட முயன்றார்.”

லெனின் புரட்சிகரச் சட்டம் பற்றிய 1918, நவம்பர் 6ம் திகதி நடைபெற்ற சோவியத்துக்களின் ஆரவது அகில ருஷ்ய அதிவிசேடக் காங்கிரஸின் ஆணைக்கு பெருமளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். இந்த ஆணையை மக்கள் புரிந்துகொள்ளும் விதத்தில் விளக்குவதற்காக பரந்த வெகுஜனங்களுக்கென ஒரு விசேட சிறு வெளியீட்டை அவர் பதிப்பித்தார். இச்சிறு வெளியீடு அச்சகத்திலிருந்து வந்த அன்றைய தினமே மக்கள் கமிஸார் அவையின் தலைவர் பின்வரும் குறிப்போடு அதை சகல மக்கள் கமிஸார்களுக்கும் மக்கள் கமிஸாரகங்களின் சபை உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்பிவைத்தார்:

‘சோவியத் குடியரசின் சட்டங்களுக்குப் பணியுங்கள்’ என்ற சிறு வெளியீட்டை அனுப்புவதன் மூலம், அதில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள, சோவியத்துக்களின் ஆரவது அகில ருஷ்யக் காங்கிரசில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தை உங்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இச்சட்டத்துக்குக் கண்டிப்பாகப் பணியவேண்டியதன் முழுமையான அவசியத்தை நான் உங்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன்.”

இவை எல்லாம் லெனினின் பணி, முதலாவது பாட்டாளி வர்க்க அரசின் முதல் அரசாங்கத்தை எப்படி நடத்தினார் என்பதற்கு ஒரு சில முன்மாதிரியான உதாரணங்களாகும்;

வரலாறும் அடிப்படை

பேரவையாளர்
இசாக் மிண்ட்ஸ்

சர்வதேசியம், நேற்றும் இன்றும்

இன்றைய சகாப்தமானது எமது கோளின் சமூக அம்சத்தை அடிப்படையாகவே மாற்றியமைத்துள்ள ஆழமான புரட்சிகர உருமாற்றங்களின் சகாப்தமாகும். மார்க்சும் லெனினும் ஹேஷ்யம் கூறியதைப் போல உலகப் புரட்சிகர நிகழ்வுப் போக்கு மேன்மேலும் அதிகமான நாடுகளையும் மக்களையும் தழுவி தொடர்ந்து செல்கிறது என்பதை ருஷ்யாவில் 1917ல் வாஷ்கோவிய மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியும், 1922ல் சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசுகள் ஒன்றியத்தின் உருவாக்கமும் அதன் பின்னரான சமூக வளர்ச்சி முழுவதும் வாதிட முடியாதவாறு சித்தரித்துக் காட்டுகின்றன. வெவ்வேறு தேசிய விமோசன சக்திகள் பின்பற்றும் நோக்கங்கள் எப்போதுமே ஒத்திராத போதிலும்கூட அவை எல்லாமே ஒரேயொரு எதிரிக்கு—ஏகாதிபத்தியத்துக்கு—முகங்கொடுக்கின்றன.

கம்யூனிஸ்ட்டுகள் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகவும், சமாதானம், தேச சூதந்திரம் மற்றும் சமூக முன்னேற்ற துக்காகவுமான மக்களின் போராட்டத்தில் எப்போதுமே முன்னணியில் இருந்துள்ளனர். மார்க்ஸிய—லெனினியத் தத்துவத்தால் ஆயுதபாணியாகியுள்ள அவர்கள் வேறு எந்தக் கட்சியையும்விட பெருமளவு பகுப்புணர்வோடு உலகில் நிகழ்வுகளின் சாராம்சத்தையும் தொலை நோக்கையும் மிகச் சரியாகக் காண்கின்றனர், இதிலிருந்து சரியான முடிவுகளை எடுக்கின்றனர். இம்மாபெரும் தத்துவத்தின் முக்கியமான கோட்பாடுகளில் ஒன்றான பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியம் இடையறாது செழுமையாக்கப்பட்டு, விருத்திக்கப்பட்டு வருகிறது. அதன் நோக்கங்கள் சர்வதேசத் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு மாத்திரமன்றி உலகைப் புரட்சிகரமாக உருமாற்றுவதில் செயலாக்கமுடன் பங்கேற்கின்ற பிற சமூகப் பகுதியினர்க்குகூட நெருக்கமானவையும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவையும் ஆகும்.

மெய்யான சர்வதேசியத்தை நிரூபிக்கவும், உயர்த் திப் பிடிக்கவுமான ஆற்றல் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கே உண்டு, வேறு எந்த வர்க்கத்துக்கும் அல்ல. ஏனெனில் சகல நாடுகளிலுமுள்ள பாட்டாளிகள் ஒத்திசைவான நலன்களைக் கொண்டுள்ளனர், ஒரேமாதிரியான எதிர்க்கு முகங்கொடுக்கின்றனர், ஒரே போராட்டத்தை நடத்துகின்றனர் என்பதை 1846ல் மார்க்ஸியம் தோற்றம் பெற்றபோது எப். எங்கெல்ஸ் தெளிவுபடுத்தினார். இரண்டாண்டுகளின் பின்னர் கே. மார்க்சும் எப். எங்கெல்சும் எழுதிய மார்க்ஸியத்தின் முதலாவது வேலைத்திட்டத் தாக்கீதான “கம்யூனிஸ்ட்கட்சியின் அறிக்கை” யில் “உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்!” என்ற கோஷத்தின் கீழ் பாட்டாளிவர்க்க சர்வதேசியத்தின் அரசியல் ரீதியான சாராம்சம் மிகச் சுருக்கமாக விளக்கப்பட்டது. அதிலிருந்து இக்கோஷம் சகல நாடுகளிலும் கண்டங்களிலுமுள்ள தொழிலாளரின் நடவடிக்கைக்கான வழிகாட்டியாக விளங்கி வருகிறது. எல்லா இடங்களிலுமுள்ள கம்யூனிஸ்ட்கள் சகல புரட்சிகர, ஜனநாயக இயக்கங்களையும் ஆதரிக்கின்றனர் என்பதையும் இந்த “அறிக்கை” குறிப்பிட்டது.

முதலாளித்துவமானது அதன் வளர்ச்சியின் ஏகாதிபத்தியக் கட்டத்துள் பிரவேசம் செய்ததுடன் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வர்க்க எதிரியான பூர்ஷ்வாக்களின் ஆட்சி பல நாடுகளின் பொருளாதார, அரசியல் வாழ்வுக்கும் பரவியது. பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியத்தின் முக்கியத்துவமும், அதன் செயற்பாட்டு வீச்சும் அதிவிரைவாக வளர்ந்தன. இப்போது சகல தேசங்களையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களின் ஒருமைப்பாடும் நெருங்கிய ஒற்றுமையும் அவர்களின் வெற்றிக்கு முனைப்பானதாகின. இந்த ஒற்றுமையைச் சாதிப்பது வி. இ. லெனின் உருவாக்கிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும் அது தலைமை தாங்கிய ருஷ்யத் தொழிலாளி வர்க்கத்தினதும் செயற்பாடு மற்றும் போராட்டத்தின் மையமாக விளங்கியது.

பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வதேசியக் கோட்பாடு ஏகாதிபத்தியம் கட்டவிழ்த்துவிட்ட முதலாம் உலகப் போர் ஆண்டுகளில் (1914-1918) கடும் சோதனைகளுக்கு உட்பட்டது. பெரும்பான்மையான சமூக—ஜனநாயகக் கட்சிகளின் தலைவர்கள் சமூக தேசிய வெறி நிலைப்பாடுகளை எடுத்தனர் (அதாவது போரிலிருந்து லாபம் பெற விழைந்த தமது ‘சேர்ந்தத்’ தேசிய பூர்ஷ்வாக்களுடன் சேர்ந்து கொண்டனர்); தொழிலாளி வர்க்கத்தின் இலட்சியத்துக்கு துரோகமிழைத்தனர்; சர்வதேசத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் ஒற்றுமையைக் குலைத்தனர். அவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு அதன் வர்க்க ஒற்றுமையை சர்வதேச ரீதியாகவும் (இரண்டாம் அகிலத்தின் தகர்வு) தேசியரீதியிலும் மறுத்தனர்.

ஏகாதிபத்தியப் போரைப் பரிந்துரைப்பதன் மூலம் ஏகாதிபத்தியத்தைப் பரிந்துரைப்பது அல்லது ஏகாதிபத்தியப் போருக்கு எதிராகப் போராடுமாறு அறைகூவல் விடுப்பதன் மூலம் பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வதேசியத்தையும் புரட்சியையும் ஆதரிப்பது—அவ்வேளையில் வெவ்வேறு சமூக ஜனநாயகக் கட்சிகள் கடைப்பிடித்த இரு போக்குகள் இவைதான்.

சர்வதேசத் தொழிலாளி வர்க்கம் முழுவதையும் சுற்றிச் சூழ்வதைப் போல் தோன்றிய பெரும் தேசியவாத கடலின் மத்தியில் லெனினும் ருஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் மார்க்ஸியப் பதாகையை, சர்வதேசியப் பதாகையை உயர உயர்த்திப் பிடித்தனர், சர்வதேசப் பாட்டாளிகளின் ஒருமைப்பாட்டுக்குரிய விசுவாசத்துக்கு உதாரணத்தை முன்வைத்தனர்.

1917ம் ஆண்டின் புரட்சிகர சம்பவங்கள் பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியத்தின் இலட்சியத்தை மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்லும் வாய்ப்பைத் திறந்துவைத்தன. 1917, ஏப்ரலில் ருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கடமைகளை விளக்குகையில் லெனின் கூறியதாவது: “புரட்சியைத் துவங்கும் பெரும் கௌரவம் ருஷ்யப் பாட்டாளிகளுக்குக் கிடைத்துள்ளது. ஆனால் ருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கமானது, அதன் இயக்கமும் புரட்சியும் உலகப் புரட்சிகர பாட்டாளி வர்க்க இயக்கத்தின் ஒரு பகுதி மாத்திரமே என்பதை மறந்துவிடவே கூடாது...இந்தக் கோணத்திலிருந்து மட்டுமே நாம் எமது கடமைகளை வகுக்க முடியும்.”¹

ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் விமோசன இயக்கம் பெற்ற அனுபவத்தைப் பொதுமைப் படுத்துகையில் பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வதேசியத்தின் புதிய வடிவங்கள்பால் லெனின் கவனத்தை ஈர்த்தார். ஒரு உதாரணம் அக்டோபர் புரட்சியிலும் அதன் ஆதாயங்களைப் பாதுகாப்பதிலும் பிறநாடுகளில் இருந்து வந்த சர்வதேசியவாதிகளின் பங்கேற்பு ஆகும். மற்றொன்று, “சோவியத் ருஷ்யா மீது கைவையாதே!” என்ற கோஷத்தின் கீழ் வலிமைமிக்க இயக்கத்திலே தொழிலாளர்களும் உழைக்கும் மக்களின் பிற பகுதியினரும் இளம் சோவியத் குடியரசின்பால் காட்டிய சர்வதேச ஒருமைப்பாடு ஆகும். முதலாளித்துவத்தால் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட அனைத்து மக்களின் விடுதலைக்கும் சுதந்திரத்துக்கும் சமாதானத்தைப் பேணிக்காத்து வலுப்படுத்துவதற்கும், ஒவ்வொரு நபரின் அடிப்படை உரிமைக்கும், வாழும் உரிமைக்

1 வி. இ. லெனின், தொகுப்பு நூல்கள், தொகுதி 24 பக்கம் 227

கும் சோவியத்- அரசு நடத்திய கடுமையான போராட்டம் இவ்வாறுதான் நடைபெற்றது. சமாதான ஆணையால் துவக்கிவைக்கப்பட்ட அது இன்றும் தொடர்கிறது.

இரு உலகங்களுக்கு இடையே, முதலாளித்துவத்துக்கும் சோஷலிஸ்த்துக்கும் இடையே உலகளாவிய போராட்டம் நடைபெறும் எமது யுகத்தில் புரட்சிகர இயக்கம் முகங்கொடுக்கும் எந்தப் பிரச்சினைக்கும் வர்க்க சர்வதேசிய அணுகுமுறைக்கான அவசியம் பற்றிய மார்க்ஸிய—லெனினியத்தின் அடிப்படைக் கருத்துக்கள் இன்னும் கூட அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகவும் பொருத்தமுடையவையாகவும் திகழ்கின்றன. பாட்டாளிவர்க்கக் கட்சியின் வலிமையானது அதன் மக்களின் நலன்களுக்காகவும் அதனுடைய நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்காகவுமான போராட்டத்திலும், புரட்சி மற்றும் சோஷலிஸ்த்தின் பொதுவான சர்வதேச இலட்சியத்துக்கான போராட்டத்திலும் அதனது உள்ளியல்பான செவ்வாதாரங்களை ஆகக் கூடுதலாகப் பயன்படுத்தும் அதனுடைய ஆற்றலிலேயே தங்கியுள்ளது.

இப்போது ஏகாதிபத்தியமானது இன்னும் கூடுதலாக ஆக்கிரமிப்புத் தன்மையைப் பெற்றுவருவதாலும், பன்னாட்டு ஏகபோகங்கள் தம்முடைய செல்வாக்கை சோஷலிஸமல்லாத உலகின் ஒவ்வொரு மூலைக்கும் விஸ்தரித்து வருவதாலும் கம்யூனிஸ்ட்டுகள், ஏனைய புரட்சிகரச் சக்திகளைப் போலவே, தமது அணிகளை சர்வதேசிய அளவில் அணிதிரட்டத் தவறமுடியாது. ரீகன் நிர்வாகம் அதிகாரத்துக்கு வந்ததன் பின்னர், துஷ்டத்தனமான பயங்கரவாத ஆட்சிகள் உள்ளிட சகல கம்யூனிஸ விரோதச் சக்திகளையும் ஒன்றுபடுத்தும் அதன் முயற்சி தெள்ளத் தெளிவாகியுள்ளது, சோவியத் யூனியனுக்கும் பிற சோஷலிஸ நாடுகளுக்கும் எதிரான அவதூறு, பொய்களின் பிரவாகம் பெருகிவருகிறது.

விஞ்ஞான சோஷலிஸ்த்தின் பிதாமகர்களால் கோரப்பட்ட பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வதேசியம் உலகக் கம்யூனிஸ இயக்கத்தின் மூலைக்கல்லாகவும், அதன் ஒற்றுமையின் முதன்மையான உத்தரவாதமாகவும் உள்ளது. பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வதேசியத்தைப் பாதுகாப்பது ஒவ்வொரு மார்க்ஸிஸ்ட்—லெனினிஸ்ட்டினதும் புனிதமான கடமையாகும் என்பதில் சோ.க.க. நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது.

கம்யூனிஸ்ட்டுகள் இயக்கம் முழுமையினதும் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர் என்று மார்க்சம் எகிகெல்சம் “கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை”யில் எழுதினர்: இந்தக் கூற்றின் ஆழமான, பிழையற்ற தன்மையை வரலாறு சான்றுபடுத்தியுள்ளது; அது வேறுவித

மாக இருக்கமுடியாது. கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் ஒட்டுமொத்த நலன்கள் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினதும் பொதுவாக உழைக்கும் மக்களினதும் நலன்களாகும். அவர்களின் புரட்சிகர சித்தாந்தம்—மார்க்ஸியம்—லெனினியம்—இந்த நலன்களின் செறிவான வெளிப்பாடு ஆகும். குறிப்பாக, கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் ஒற்றுமையிலேயே எமது காலத்தின் தொழிலாளி வர்க்கம் மற்றும் சகல புரட்சிகர சக்திகளது ஒற்றுமை தனது உருவகத்தைக் காண்கிறது.

“பிரவ்தா” பத்திரிகையிலிருந்து

மக்கள் பிரதிநிதி: அவர் யார்?

ஸ்ர்வெத் லோவ்ஸ்க் நகர மக்கள் பிரதிநிதிகள் சோவியத்தின் நிர்வாகக் குழுத் தலைவர் பியோதர் ஷாமனோவ் மக்கள் பிரதிநிதிகளின் உரிமைகள், கடமைகள் பற்றியும், சோவியத் தேர்தல் முறை பற்றியும் "கொம்ஸமோல்ஸ் காயா பிராவ்தா" நிருபருக்கு அளித்த பேட்டியில் குறிப்பிடுகிறார்.

— உழைக்கும் மக்கள் தேர்தலுக்கு முந்திய பிரசார இயக்கங்களிலும் தேர்தல்களிலும் எவ்விதம் பங்கு கொள்கின்றனர்;

— உழைக்கும் மக்கள் தேர்தலுக்கான சகல ஆயத்தங்களையும் தாமாகவே கவனித்துக் கொள்கின்றனர்; அவற்றைப் பகிரங்கமாக நடத்துகின்றனர்; கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தொழிற்சங்கங்கள், இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழகம், உழைப்புக் கூட்டுக்கள், இராணுவப் பிரிவுகள் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகள் தேர்தல் குழுக்களில் பணிபுரிவதற்காக நியமிக்கப்படுகின்றனர். உழைப்புக் கூட்டுக்களின் பொதுக் கூட்டங்களில் நியமனம் இடம்பெறுகிறது.

பத்து லட்சத்துக்குக் கூடுதலான மக்கள் தொகையைக் கொண்ட எமது நகரில் 25,200 பேர் தேர்தல் குழுக்களில் பணிபுரிகின்றனர். தேர்தல் குழு உறுப்பினர்களில் 60 சதவீதத்தினர் தொழிலாளர்கள்; மொத்த உறுப்பினர்களில் 50 சதவீதம் பெண்கள்; முப்பது வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட இளம் மக்கள் 37 சதவீதம்; இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழக உறுப்பினர்கள் 27 சதவீதம்; தேர்தலுக்கு முந்திய இயக்கங்களில் பங்குபற்றுவோரில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் கம்யூனிஸ்ட்டுகள்.

தேர்தல் குழுக்களின் கடமைகள் வேறுபட்டவை; இக்குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்ட வேட்பாளர்களைப் பதிவு செய்கின்றன, வாக்களிப்பு ஒழுங்குவிதிகளை ஒழுங்கமைக்கின்றன; வாக்குகளை எண்ணுகின்றன; தேர்தல் முடிவுகளைத் தொகுத்துரைக்கின்றன;

— இளைஞருக்கென உபகமிஷன்களும் உள்ளன. அவற்றின் கடமைகள் யாவை?

— இக் கமிஷன்கள் பல்வேறு விஷயங்களைக் கவனிக்கின்றன; இளம் மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகள், வயது வந்தோருடன் வேலை போன்றவற்றுக்கு அக்கறை காட்டுகின்றன.

எமது நகரின் நிர்வாகக் குழுவில் உள்ள இளைஞர் நிலைக்கமிஷன் கடந்த சில ஆண்டுகளில் தனது தொழில் முறை வழிகாட்டுதல் பணியைத் தீவிரமாக்கியுள்ளது: தேர்ச்சிபெற்ற தொழிலாளர்களின் பயிற்சியுடன் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளைக் கையாள்கிறது. மத்திய யூரல்சில் ஆள்வலுப் பற்றாக்குறை நிலவுகின்ற காரணத்தால் நாம் இதை முதன்மையாக வலியுறுத்துகிறோம். நகரில் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும் 2500 பேர் தொழில்துறையில் வேலைசெய்யத் துவங்குகின்றனர், 6000 பேர் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்கின்றனர். முன்சையவர்கள் எமது வருங்காலத் தொழில்துறைத் தொழிலாளர்கள் ஆவர்.

எல்லா இளைஞர் நிலைக் கமிஷன்களும் கல்விப்பணியை நடத்துகின்றன. இளம் மக்கள் சம்பந்தமான எந்தப் பிரச்சனைக்கும் தீர்வுகாணவும் விளக்கம் பெறவும் வாக்காளர்கள் இக்கமிஷன்களுக்கு விண்ணப்பிக்கின்றனர்.

எல்லா இளம் பிரதிநிதிகளுமே சோவியத்துக்களின் பணியில் போதிய அனுபவம் உடையவர்கள் அல்லர். அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பது யார்?

— பயிற்சி அமைப்பு பிரதிநிதிகள் அனைவரையும் தழுவியது. அவர்கள் பகிரங்கமாக நடத்தப்படும் சட்ட அறிவுப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயில்கின்றனர். இது சோவியத்துக்களின் பணியுடன் சம்பந்தப்பட்ட விசேடத் திணைக்களத்தைக் கொண்டுள்ளது. சட்டக் கழக விரிவுரையாளர்கள் போதனை அளிக்கின்றனர்.

மற்றுமொரு முறை பிரதிநிதி நாட்கள் எனப்படுவதை ஒழுங்காக நடத்துவதாகும். இதைப் பிரதிநிதிகள் அனுபவத்தைப் பெறும் பள்ளி எனக்கூறலாம்.

இளம் பிரதிநிதிகளுக்கு நகர நிர்வாகக் குழுவிலும் மாவட்ட நிர்வாகக் குழுவிலும் உள்ள உத்தியோக உறுப்பினர்களும் பதவி வகிப்போர்களும் பரிந்துரைகளையும் ஆலோசனைகளையும் வழங்குகின்றனர். பிரதிநிதிகள் தம்முடைய பணி குறித்து ஒழுங்காக அறிக்கை செய்கின்றனர்; சிக்கலான நிலைமைக்குத் தீர்வுகாண்பதில் தமது மூத்த சகபாடிகள் உதவுகின்றனர். இறுதியாக, நிர்வாகக் குழுக்கள் நகரத்தின் விவகாரங்களது நிலைமை பற்றியும் சமூக, பொருளாதார வளர்ச்சித்திட்டங்களின் நிறைவேற்றம் பற்றியும் பிரதிநிதிகளுக்கு அறிவிக்கின்றன.

— பிரதிநிதி ஒருவருக்கு என்னென்ன பிரச்சனைகளைச் சமர்ப்பிக்க முடியும்?

— எந்தப் பிரச்சனையும் கேட்கலாம். அதற்கு அவர் பதிலளிக்கவும் ஆவசியமாயின் தவறைத் திருத்துவதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவும் கடமைப்பட்டவர்.

— வாக்காளர் ஒருவரின் வேண்டுகோளை பிரதிநிதி மறுக்க முடியுமா?

— சில வேளைகளில் விஷயத்திற்கு உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தும் நிலைமையில் ஒரு பிரதிநிதி இருக்க முடியும். அவ்விதம் நடைபெறாமால் மக்கள் பிரதிநிதிகளின் ஸ்தல சோவியத் அப்பிரச்சனையைப் பரிசீலனை செய்கிறது. அது ஆராயப்பட்டு, நடவடிக்கைகளின் திட்டம் வரையப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. அதாவது "சிக்கலான" வேண்டுகோள்கள் ஆணைகளாக மாறுகின்றன. நகருக்கான நீண்டகால சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வரையப்படுகையில் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன. பிரதிநிதி இந்த ஆணைகள் நிறைவேற்றப்படுவதைப் பார்த்துக் கொள்கிறார்; இப்பணியின் முன்னேற்றத்தைச் சரி பார்க்கிறார். ஏதாவதொரு காரணத்துக்காக ஒரு சோவியத் ஆணையை ஏற்காவிட்டால் சம்பந்தப்பட்ட பிரதிநிதி இதற்கான காரணத்தை வாக்காளர்களுக்கு நிச்சயம் விளக்கவேண்டும்.

— ஒரு பிரதிநிதி சோவியத்தின் அபிப்பிராயத்துக்கு நேர் எதிராகவுள்ள தனது வாக்காளர்களின் அபிப்பிராயத்தை முன்கொண்டு செல்ல கடமைப்பட்டிருந்தால் அவர் எவ்விதம் இயங்கவேண்டும்?

— மக்கள் பிரதிநிதிகளின் அந்தஸ்து பற்றிய சட்டத்தைப் பார்ப்போம். தம்முடைய வாக்காளர்களின் நலன்களைத் தெரிவிக்கும் பிரதிநிதிகள் அரசின் நலன்களால் வழிகாட்டப்படுவார்கள், தமது நகரின் பொருளாதார, கலாசார, தேசிய மற்றும் பிற திட்டவட்டமான அம்சங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று அது கூறுகிறது.

சித்தாந்தரீதியில் எந்த மோதல்களும் இருக்கக்கூடாது எனத் தோன்றலாம். ஆனால் அத்தகைய நிலைமை உருவாகலாம். 1980ல் ஸ்வெர்த்லோவ்ஸ்க் நகர சோவியத்தின் பிரதிநிதியொருவருக்கு தொழிலாளருக்கெவ் 160 மாடி வீட்டிற்கான ஆணை கொடுக்கப்பட்டது. பல்வேறு காரணங்களுக்காக, சோவியத்தால் செய்யமுடிந்தது எல்லாம் பொருத்தமான தாக்கீதை அங்கீகரித்தமைதான். ஆனால் பிரதிநிதி கவினு பர்மித்ஸ் ராவா விடாப்படியாக

இருந்தார்; அவர் உயர்மட்ட அதிகாரிகளைச் சந்தித்து தனது வாக்குறுதியை நிறைவேற்றினார், இத்திட்டம் வீராவாக நிறைவேற்றப்பட்டதோடு மாத்திரமன்றி உண்மையிலேயே வீடுகளும் கட்டப்பட்டன.

நான் மீண்டும் கூறுகிறேன்: பிரதிநிதிக்கு விரிவான அதிகாரங்கள் உண்டு, மேலும் இங்குதான் அவரின் பலம் தங்கியுள்ளது.

— இளம் பிரதிநிதிகள் தமது கடமைகளை எவ்வாறு நிறைவேற்றுகின்றனர்?

—எமது ஸ்தல சோவியத்தில் முப்பது வயதுக்குக் குறைந்த பிரதிநிதிகள் மூன்றில் ஒரு பங்கினர். இளைஞர் மத்தியில் ஊக்கமும் திறமையும் மிக்க பலர் உள்ளனர்,

இளம் பிரதிநிதிகள் சோவியத்துக்களில் பொறுப்பு மிக்க பதவிகளுக்கு அடிக்கடி நியமிக்கப்படுகின்றனர். அவர்களில் பலர் மக்கள் பிரதிநிதிகளின் நகர சோவியத் நிலைக் கமிஷன்களது செயலாளர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். தெரிவுசெய்யப்பட்ட இந்த இளம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் அனுபவித்துவரும் கௌரவத்துக்கு இது அடையாளமாகும். சகலபிரதிநிதிகளினதும் பணியை நெறிப்படுத்தும் முக்கிய சக்தி வாக்காளர்களே என்பதை நான் இறுதியில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். மக்களால் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை நிறைவேற்றுவதில் தமது பிரதிநிதி எவ்வளவு முனைப்பாக இருக்கிறார் என்பதை அவர்கள் நிர்ணயிக்கின்றனர்;

சோவியத் 'கலோனியலிஸம்' நிலவுகிறதா?

சோவியத் மத்திய ஆசியக் குடியரசுகள் சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசுகளின் தோழமை ஒன்றியத்துக்குள் உன்னதமான வெற்றிகளை ஈட்டியுள்ளன, சுமார் ஆறு தலாப்தங்களுக்கு முன்னர் நிலமான்யத்தின் கனமான பிதுரார்ஜிதத்தைக் கொண்ட பின்தங்கிய தேசிய எல்லைப் பகுதிகளாக அவை இருந்தன. இன்று சோவியத் மத்திய ஆசியா வளர்ச்சியுற்ற பொருளாதாரம், உழைக்கும் மக்களின் உயர்ந்த மட்ட பொருளாயத் நல்வாழ்வு மற்றும் உயர்ந்த கலாசாரத் தரங்களைக் கொண்டு மலர்ந்து வரும் மாநிலமாகும்.

சோவியத் மத்திய ஆசிய மக்களின் மகத்தான சாதனைகள் உலகம் முழுவதிலுமுள்ள சோவியத் யூனியனின் நண்பர்களது நெஞ்சங்களுக்கு மகிழ்ச்சியூட்டுகின்றன, சோவியத்—விரோதிகளின் மனங்களில் கடும் சேற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. தேசிய இனங்களின் பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகண்ட சோவியத் முறையின்பால் உலக வெகுஜனத்தினர், குறிப்பாக பல்தேசிய இனங்களைக் கொண்ட வளர் முக நாடுகளில் உள்ள மக்கள், காட்டிவரும் பேரார்வத்தினைக் கண்டு அவர்கள் அஞ்சுகின்றனர், சோவியத் யூனியனின் அனுபவத்தை மதிப்பிழக்கச் செய்வதற்காக சோவியத் கிழக்கு பற்றி 'விசேட ஆய்வு' நடத்தும் முதலாளித்துவ சித்தாந்திகள்'' 'சோவியத் காலனியாதிக்கத் தத்துவம்'' என்பதாக ஒன்றைக் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளனர். இதனைக் கொண்டு மத்திய ஆசியக் குடியரசு காலனிகள் அல்லது சார்பு நாடுகள் எனக்கூறப்படுகின்றன.

காலனியாதிக்கம் என்றால் என்ன?
சோவியத் தேசிய
இனக் கொள்கை யாது?

காலனியாதிக்கத் தத்துவத்தைக் கொண்டு இந்த 'நிபுணர்கள்' நடத்தும் வித்தையில் வெளித் தோற்றத்தில் கூட 'இஞ்ஞானபூர்வத் தன்மை' கிடையாது, அதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வதற்காக காலனியாதிக்கம்

என்றால் என்ன என்பதை மேலோட்டமாகவாவது ஒருவர் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

ஏசாதிபத்திய நாடுகளின் ஆளும் வட்டாரங்களால் பிந்தங்கிய நாடுகள் சுரண்டப்படுவதைக் காலனியாதிக்கம் பொருள்படுத்துகிறது; இந்தச் சுரண்டல் பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் சித்தாந்த ஒடுக்குமுறையின் பன்முகப்பட்ட வடிவங்களால் குணம்சப்படுத்தப்படுகிறது. அவ் வர்க்கங்கள் இக்காலனிகளை அவற்றின் இயற்கைக் செல்வாதாரங்களையும் பிற தேசிய செல்வத்தையும் சூறையாடக் கூடிய வேட்டைக் காடுகளாகவும் மலிவான உழைப்பின் ஊற்றுக்கண்களாகவும், விசாலமான சந்தைகளாகவும் கருதின. காலனியாதிக்கவாதிகளின் முக்கிய நோக்கம் காலனிகளின் பிந்தங்கிய நிலையைச் சாசுவதமாகவும் அவற்றைச் சார்பு நாடுகளாகவும் வைத்திருப்பதாக விருந்தது. இப்போது காலனி அமைப்புச் சிதைந்து அதன் சிறு சிறு துண்டுகளே எஞ்சியிருப்பதால், ஏசாதிபத்தியவாதிகள் புதிய முறைகள் மூலம் விமோசனமடைந்த நாடுகள் மீதான தமது வர்மப் பிடியை மீண்டும் பெறவும் பொருளாதார விடுதலைக்கான அவற்றின் போராட்டத்துக்கு முட்டுக்கட்டை இடவும் முயல்கின்றனர்.

இந்த உபாயம் மத்திய ஆசியாவில் சோவியத் தேசிய இனக் கொள்கைக்கு முற்றிலும் நேர் எதிரானதாகும்.

சோவியத் யூனியனில் தேசிய ஒடுக்குமுறைக்கு— அதன் கடைக்கோடி வடிவமான காலனியாதிக்கம் ஒரு பறமிருக்கட்டும்—சமூக, வர்க்க ஆதாரங்கள் எதுவுமே கிடையாது. சோவியத் யூனியனில், “தமது சொந்த” உழைக்கும் மக்களை அடிமைப்படுத்தியதும் காலனிகளைச் சூறையாடியதுமான சகல சுரண்டல் வர்க்கங்களும் நீண்ட காலத்துக்கு முன்னரே ஒழித்துக்கட்டப்பட்டு விட்டன. சோவியத் சமுதாயத்தின் வர்க்கக் கட்டமைப்பை உருவாக்கும் தொழிலாளி வர்க்கமும் கூட்டுப்பண்ணை விவசாயிகளும் மக்கள் அறிவுத்துறையினரும் தமது நடவடிக்கைகளில் எம்மக்களுமே விலக்காக இருக்கமுடியாத சர்வதேச தோழமைத்துவ இலட்சியங்களால் வழிகாட்டப்படுகின்றனர். இத் தோழமைத்துவம் தேசிய சமத்துவம், ஒத்துழைப்பு மற்றும் பரஸ்பர உதவிக் கோட்பாடுகளால் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

சோவியத் ருஷ்யாவில் காலனியாதிக்கத்தின் சட்டபூர்வமான அடித்தளங்கள் சோவியத் அரசாங்கம் உருவானதுடன் அழித்தொழிக்கப்பட்டன. சாதி, அல்லது தேசிய இனம், மதத்தின்பாலான மனோபாவம் போன்றவற்றின் வேறுபாடு இல்லாமல் அனைத்துப் பிரஜைகளினதும் சமத்துவம்—சோஷலிஸ ஜனநாயகத்தின் அடியாதார

மாகும். 1917 மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சிக்குப் பின்னரான ஆரம்ப நாட்களிலேயே லெனினைத் தலைவராகக் கொண்ட சோவியத் அரசாங்கம் இதை விசுவாசத்துடன் பிரகடனம் செய்தது. இக்கோட்பாடு சோவியத் சட்டவாக்கக் கோட்பாடுகளிலும் அரசியல் யாப்பிலும் உத்தரவாதம் செய்யப்பட்டது.

பொருளாதார சமத்துவம்

தனியொரு காலனியாதிக்க வல்லரசுகூட எப்போதும் எச்சுழ்நிலைகளிலும் தனது காலனி மக்களுக்கும் மேலாதிக்க நாடுகளின் பிரஜைகளுக்கும் சமத்துவ உரிமைகளை வழங்கியது கிடையாது என்பதை வரலாறு தீர்மானகரமாகக் காட்டுகிறது; அதைப் போன்றே அவ்வல்லரசு அவற்றை பொருளாதாரரீதியாகவும், அரசியல்ரீதியாகவும் கலாசாரரீதியாகவும் சமத்துவமாக்கியதில்லை. முதலாளித்துவ நாட்டைப் போலன்றி சோஷலிஸ அரசு அதன் பொருளாதாரரீதியில் பல ஹீனமான பிராந்தியங்களின் பின்தங்கிய நிலைமையை சாகவதவாக வைத்திருக்க எண்ணவில்லை. ஏனெனில் இது. நாடு முழுமையினதும் நலன்களுக்கு விரோதமானதாகவே இருக்கும்; உழைக்கும் மக்களது நல்வாழ்வின் முன்னேற்றத்துக்குத் தடங்கலாக இருக்கும். எனவேதான் ருஷ்ய மக்களும் சோவியத் ஒன்றியத்தின் ஏனைய சோதர மக்கள் அனைவரும் மத்திய ஆசிய மக்களுக்கு அவர்களின் பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டத்தை உயர்த்தும் நோக்கத்துடன் எப்போதுமே பாரிய உதவியை வழங்கி வந்துள்ளனர்.

முதலாளித்துவப் புரட்டர்கள் இந்த உதவியின் அளவைச் சிறுமைப்படுத்த பெரும் முயற்சி செய்கின்றனர்; அது பிராந்தியத்தின் பொருளாதாரத்தைக் தூண்டவில்லை என்று வாதாடுகின்றனர். பொருளாதாரத் தன்மை இன்னமும். 'கா'னித்துவத்' தன்மையைக் கொண்டது என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

மாஸ்கோ சோவியத் கிழக்கின் தேவைகளை உதாசீனம் செய்கிறது என்றும் மத்திய ஆசியா ஒன்றியத்துக்கான பருத்தி விநியோகஸ்தர் அந்தஸ்தையே பெறுகிறது என்றும், இவ்விதம் 19ம் நூற்றாண்டிலும் 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் ருஷ்ய சாம்ராஜ்யத்தில் நிலவிவந்த நடைமுறை தொடர்கிறது என்றும் "நிருபணம்" செய்ய அவர்கள் முயல்கின்றனர். ஐம்பதாம் ஆண்டுகளில் தான் இப்பிராந்தியத்தில் பல்வேறு தொழில்கள் தோன்றத் தொடங்கின என்றும் இவை உள்ளூர் இயற்கைச் செல்வாதாரங்களைப் பயன்படுத்தவில்லை, உள்ளூர் மக்களின் தேவைகளை நிவர்த்திக்கவில்லை என்றும் அவர்கள் வாதிக்கிறார்கள்.

இவையெல்லாம் மெய்யல்ல என்பதை உண்மைகள் நிரூபிக்கின்றன. உதாரணமாக, ஐம்பதாம் ஆண்டுகளின் துவக்கத்திலேயே உஸ்பெக் குடியரசிடம் மின்சக்தி இயந்திரவியல், பொறிமறை இயந்திரவியல், இரசாயனத் தொழில்துறை: மென் தொழில் மற்றும் இதர பல்துறைகளடங்கிய வளர்ச்சியுற்றதும் பன்முகப்பட்டதுமான தொழில்துறை இருந்தது.

உள்ளூர் இயற்கைச் செல்வாதாரங்களின் திட்டவட்டமான அம்சங்களும் மக்களின் தேவைகளும் உதாசீனம் செய்யப்படுகின்றன என்பதும் பச்சைப் பொய்யே: உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கும் வாய்ப்புகளுக்கும் மிகச் சிறந்த முறையில் இசைவுபடும் தொழில்துறைகளுக்கு உஸ்பெக் கிஸ்தானில் முதன்மையான வளர்ச்சி முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவையாவன: பண்ணை இயந்திரநிர்மாணம், இரசாயனப் பசளை உற்பத்தி, மென் தொழில், பழம் மற்றும் மரக்கறி பதனிடல், வாயு, எண்ணெய், நிலக்கரி அகழ்வும் பதனிடலும். இது உள்ளூர் மக்களின் தேவைகளைப் பல அம்சங்களில் நிறைவு செய்கிறது. அது. தொழில்துறையில் இலாபத்தன்மையையும் அதைத் தொடர்ந்து தேசிய வருமானத்தையும் அதிகரிக்கிறது, ஆளணிப் பயிற்சி போன்றவற்றுக்கு வாய்ப்பேற்படுத்துகிறது.

மத்திய ஆசியா பற்றிய முதலாளித்துவ “நிபுணர்கள்” சோவியத் விவசாயக் கொள்கையின் சர்வதேசியவாத அடித்தளங்களை மதிப்பிழக்கச் செய்யவும், சோவியத் ஒன்றியத்தின் மக்களினங்களுக்கிடையே நட்புறவை ஊக்குவிப்பதற்கு மத்திய ஆசியக் குடியரசுகளின் விவசாயிகள் அளித்துவரும் பங்கைச் சிறுமைப்படுத்த அல்லது முற்றிலும் புறக்கணிக்க பகிரதப் பிரயத்தனங்களைச் செய்கின்றனர். உஸ்பெக் விவசாயிகள் “நுஷ்யக் காலனியாதிக்கவாதிகளுக்கும்” அவர்களின் திட்டங்களுக்கும் எதிராகப் பல ஆண்டுகால(!) போராட்டத்தை நடத்தி வருகின்றனர் என்றும் கூட அவர்கள் பைத்தியக்காரத்தனமான மனத்தோற்றத்தைக் கொண்டுள்ளனர்:

இந்தத் திட்டவட்டமான அறிக்கையை அவர்கள் எந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு விடுக்கின்றனர் என்பதை நாமறியோம். ஆனால் சோஷலிஸத் தாயகத்துக்கு உஸ்பெக் விவசாயிகளின் உறுதியான அர்ப்பணத்தையும், தம் முடைய சர்வதேசியக் கடமைக்கு அவர்களின் விசுவாசத்தையும் நிறுவ எண்ணற்ற உதாரணங்களை ஒருவர் காட்ட முடியும். இவ்விதம் அவர்கள் ஆண்டுக்காண்டு பருத்தி உற்பத்தியை அதிகரித்து வருகின்றனர். 1982ல் உஸ்பெக் குடியரசு 60 லட்சம் மெட்ரிக் தொன் கச்சா பருத்தியை அறுவடை செய்து சாதனை புரிந்தது.

எனினும் முதலாளித்துவ சோவியத்தியலாளர்கள் இதற்குப் பதிலைத் தயாராக வைத்திருக்கின்றனர். உஸ்பெக்கிஸ்தானை பரந்த பருத்தி வயலாக மாற்றுவது, தானியப் பயிர்களை விளைவிக்கும் பகுதிகளைக் குறைந்த பட்ச அளவுக்குக் குறைப்பது ஆகியன மூலம் இக்குடியரசுக்கான ஏனைய எல்லா சப்ளைகளையும் ருஷ்யா தனது கைகளுக்குள் எடுத்துக் கொள்கிறது. இது ருஷ்யக் காலனிகள் மத்தியில் பெறுமதி மிக்க உஸ்பெக்கிஸ்தான் சுதந்திரம் பெறும் நம்பிக்கையை விரைவுபடுத்துகிறது என்கின்றனர்.

உஸ்பெக்கிஸ்தானில் தானியப் பயிர் வளர்ப்பு குறைக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது உண்மையேயல்ல. தானிய அறுவடை இக்குடியரசில் முன்னரைவிட அதிகம். 1951க்கும் 1955க்கும் இடையில் உஸ்பெக் குடியரசு ஆண்டொன்றுக்குச் சராசரியாக 535,200 மெட்ரிக் தொன் தானியத்தை உற்பத்தி செய்தது. அது 1971க்கும் 1975க்கும் இடையே 1,052,700 மெட்ரிக் தொன் தான்யத்தை விளைவித்தது. 1976லிருந்து 1980வரை வருடாந்தம் சராசரியாக 2,297,000 மெட்ரிக் தொன்களை தானியத்தை அறுவடை செய்தது.

ஆக “சோவியத் காலனியாதிக்கத் தத்துவம்” என்பது ஏகாதிபத்திய சித்தாந்தவ்யலாளர்களின் பிரசார உபாயமாகும், இதைக் கொண்டு அவர்கள் தமது காலனித்துவக் கொள்கையின் பின்னணியிலுள்ள நோக்கங்களை இருட்டடிப்புச் செய்யவும், வளர்முக நாடுகளை அடிமைப்படுத்துவதற்கான தமது சொந்தத் திட்டங்களிலிருந்து மக்களின் கவனத்தைத் திருப்பவும் முயன்று வருகின்றனர்.

இளைஞர் உலகம்

சர்வவியாபக நடுநிலைக் கல்வி

சோவியத் யூனியனில் சர்வவியாபக நடுநிலைக் கல்விப் பிரச்சனை இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன்னர் முதல் தடவையாக முன்கொணரப்பட்டது. அப்போது பாடசாலை மாணவர்களின் எண்ணிக்கையில் நாடு உலகில் முதலாவது இடத்தைப் பிடித்திருந்தது. சோவியத் யூனியனின் பொதுக்கல்விப் பள்ளிகளில் உள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கையானது பெரிய பிரித்தானியா, ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், இத்தாலி ஆகியவற்றின் மாணவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையைவிட இருபது சதவீதத்தைத் தாண்டியிருந்தது. ஆனால் நாசம் விளைவித்த போர் ஆண்டுகளும்—இப்போரில் 82,000 பாடசாலைகளும், 334 உயர் கல்வி நிறுவனங்களும், ஆய்ரக்கணக்கான நூலகங்களும், நூற்றுக்கணக்கான தொல்பொருட்காட்சி மண்டபங்களும் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன—அதைத் தொடர்ந்த தேசியப் பொருளாதாரத்தின் புனருத்தாரண ஆண்டுகளும் சர்வ வியாபக நடுநிலைக் கல்வியை அமுல்படுத்துவதை பின் போடவேண்டிய நிலையை உருவாக்கின.

அறுபதாம் ஆண்டுகள் வரையில் இத்திட்டத்தை செயற்படுத்தும் பணியில் இறங்க சமுதாயத்தால் முடியவில்லை. அப்போதுதான் பொருத்தமான பொருளாதார, சமூக முந்தேவைகளை அது உருவாக்கியிருந்தது. 1958ம் ஆண்டு இளைஞருக்கான சர்வவியாபக கட்டாய எட்டு ஆண்டுகாலக் கல்வியின் அறிமுகத்தைக் கண்டது; கல்வி அமைப்புக்கு தேர்ச்சிபெற்ற ஆசிரியர்களும், ஆளணிகளும், போதனைக் கருவிகள், வசதிகளும் வகைசெய்யப்பட்டன. இதை நிறைவேற்றுவதற்கு, ஐந்து ஆண்டுகளே திட்டமிடப்பட்டிருந்தது எனினும் இக்கடமையின் சிக்கல் காரணமாகப் பத்து ஆண்டுகள் பிடித்தது.

1975ம் ஆண்டளவில் எட்டு ஆண்டுப் பள்ளிப் பட்டதாரிகளில் 97 சதவீதமானோர் பல்வேறு வகையான நடுநிலைக் கல்வி நிறுவனங்களுக்குப் படிக்கச் சென்றனர். அந்த ஆண்டு, இளைஞரின் சர்வவியாபக நடுநிலைக் கல்விக்கு மாறிச் செல்லும் ஆண்டாக சோவியத் ஒன்றியத்தின் வரலாறில் இடம்பெற்றது.

கல்வி அமைப்பின் சாராம்சம் மாறுபட்டுவந்தது. முதலாவதாக, விஞ்ஞான—தொழில்நுட்பவியல் புரட்சி

பாடசாலை மாணவரிடமும் அவர்களது அறிவாற்றலிடமும் விடுத்த கோரிக்கைகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டியவை யாகவும், ஓரளவுக்குக் காலத்துக்கு இசைவற்றதாகவிருந்த பாடவிதானம் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டியதாகவும் இருந்தன. இது, புதிய ஆய்வுத் திட்டங்களோடு, வேலைத் திட்டங்களுக்குப் பொருந்தும் வண்ணம் புதிய ஸ்திரமான பாடநூல்களை எழுதி, வழங்குவது நாட்டின் தலைசிறந்த அறிஞர்கள், கல்வியாளர்கள் ஆயிரக்கணக்கானோரின் கடும் முயற்சிகளை மாத்திரமன்றி உளவியலாளர்கள், சுகாதார வியலாளர்கள், சமூகவியலாளர்கள் போன்றோரின் சிரமம் மிக்க பிரயத்தனங்களையும் தேவைப்படுத்தியது.

புதிய கல்வியின் உள்ளடக்கம் பின்வருவனவற்றை வலியுறுத்தியது. குழந்தையின் அறிவுத்தன்மையை அதிக பட்சமாகத் தூண்டுவதும் தனது அறிவைச் சயாதீனமாகப் பெறவும் செழுமைப்படுத்தவுமான அவனது திறமையின் வளர்ச்சியும். படிப்பிக்கப்பட்ட விஷயங்களைச் சினிப்பிள்ளை போல் மனனஞ் செய்யாமல் அவற்றைப் புரிந்து கிரகித்துக் கொள்ளச் செய்வதும் ஆகும். புதிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் போதனைக்கும் தினசரி வாழ்க்கைக்கும் இடையிலான சம்பந்தத்துக்கும், பாடசாலைப் பிள்ளைகளின் தொழிற் பயிற்சி, தொழில்முறைப் பயிற்சி வழிகாட்டுதலை மேம்படுத்துவதற்கும், போதனையின் போக்கில் தொழில்நுட்பக் கருவிகள், சாதனங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கும் பெரும் கவனஞ் செலுத்தின.

இன்று சகல இளம் மக்களிலும் 99.4 சதவீதத்தினர் பூரண நடுநிலைக் கல்விநிலையில் உள்ளனர்; அதாவது, அது சர்வவியாபக நடுநிலைக் கல்வியாக மாற்றியுள்ளது. இந்த உண்மையின் சமூக முக்கியத்துவத்தை மிகைப்படுத்த முடியாது. இது சம்பந்தமாகப் பல முக்கியமான அம்சங்களைக் குறிப்பிட முடியும்.

முதலாவதாக, பொதுவான கல்வித் தரங்கள் நாட்டின் 15 குடியரசுகளிலும் நடைமுறையில் சம்பப்படுத்தப் பட்டுள்ளன; சிறிது காலத்துக்கு முன்னரே அவை கணிசமான அளவுக்கு வேறுபட்டன. சோவியத் ஒன்றியம் முழு வதிலும் ஆதாயகரமாகத் தொழில்புரியும் ஒவ்வொரு 1000 பேரிலும் 833 பேர் உயர்தர அல்லது நடுநிலைக் கல்வியைப் பெற்றுள்ளனர்; ஒரு காலத்தில் ருஷ்ய சாம்ராஜ்யத்தின் பின்தங்கியப் பகுதியாக விளங்கிய உஸ்பெக் கிஸ்தானில் இவ்வெண்ணிக்கை கூடுதலாக—875 ஆகவும், துருக்மேனியாவில் 852ம், ஜோர்ஜியாவில் 877ம், லத்வியாவில் 821ம், எஸ்தோனியாவில் 819ம் ஆகவும் உள்ளது.

இரண்டாவதுதாக, நகர்ப்புற, கிராமப்புற இணைஞரது கில்வித் தரங்களில் முன்பு நிலவிய இடைவெளி இப்போது கடையாது.

முன்னுரவதாக, தொழிலாளர் குழந்தைகளினதும் அறிவுத்துரையினர் பிரதிநிதிகளது குழந்தைகளினதும் கல்வித் தரங்கள் சுமாராக, சமப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இதுதவிர, சர்வவியாபக நடுநிலைக் கல்வியானது தனி நபரின் அதிகரித்த சமூக செயல்பாட்டையும் உயர்ந்த உழைப்பு உற்பத்தியையும் முன்வைக்கிறது; இது சமூக உற்பத்தியின் அதிகரித்த திறனைப் பெருக்குகிறது.

பத்தாண்டுப் பாடசாலையானது அதன் மாணவர்கள் நடுநிலைக் கல்வியைப் பெறுவதற்கு அனுமதிப்பதில் முன்னணிப் பங்கினை வகிக்கிறது. இப்பாடசாலையில் சேருவோரில் சுமார் முக்கால்வாசிப் பேர் அதிலிருந்து பட்டம் பெறுகின்றனர். சர்வவியாபகக்கட்டாயக் கல்விக்கு இட்டுச் செல்லும் பிறவழிகளை எட்டாந்தரத்துக்குப் பின்னர் பிள்ளைகளை அனுமதிக்கும் தொழில்முறைப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் வகை செய்கின்றன. இங்கு அவர்களுக்கு நிபுணத்துவமும், பொதுக் கல்வியின் அடிப்படையும் வழங்கப்படுகின்றன. விசேடதர நடுநிலைப் பள்ளிகள் இடைமட்ட ஆளணியைப் பயிற்றுவிக்கின்றன. சமீப ஆண்டுகளில் தொழில் முறைப் பள்ளிகளின் மதிப்பும் அதிகாரத்துவமும் துரிதமாக அதிகரித்த போதிலும் கூட, பொதுக்கல்விப் பள்ளியானது எதிர்காலத்திலும் கூட அதன் தலைமைத்துவத்தைப் பெறும். 1983ம் ஆண்டில் மாத்திரம் 795,000 மாணவருக்குப் புதிய பாடசாலைகள் கட்டப்பட உள்ளன. பொதுக் கல்விப் பள்ளிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் மாணவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 4 கோடியைத் தாண்டும்; இது 1982 ம் ஆண்டை விட 500,000 அதிகமாகும்.

சோவியத் ஒன்றியத்தில் பொதுக் கல்வி

★ சுமார் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நாட்டு மக்களில் அரைவாசிக்குக் கூடுதலானோர் கல்வியறிவில்லாநிருந்தனர். இன்று சோவியத் ஒன்றியம் முழுமையான கல்வியறிவையும் சர்வவியாபக நடுநிலைக் கல்வியையும் கொண்ட நாடாகும். 1939 ம் ஆண்டின் புள்ளிவிபர மதிப்பீட்டின்படி 159 லட்சம் பேர் (முழுமையானது அல்லது முழுமையற்ற) நடுநிலை அல்லது உயர்கல்வியைப் பெற்றிருந்தனர். 1982 ல் இது ஏறக்குறைய 15 கோடியாகும். 1939 ல் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த தலா ஆயிரம் பேரில் 123 பேர் மாத்திரமே நடுநிலை, உயர்கல்வியைப் பெற்றிருந்தனர். 1982ல் 864 பேர் ஆகும்.

★ தேசியப் பொருளாதாரத்தில் தொழில் புரியும் உயர், விசேட நடுநிலைக் கல்வி பெற்ற நிபுணர்களின் எண்

ணிக்கை சோஷலிஸ நிர்மாண ஆண்டுகளின் போது 60 தடவைகளாக, 1928 ல் 521,000 விருந்து 1981ல் லட்சத்துக்கு அதிகரித்துள்ளது.

★ 1981-1985 காலகட்டத்தில் சோவியத் ஒன்றியத்தில் பொதுக் கல்வி அமைப்பை மேலும் விருத்தி செய்யவும், நாட்டின் நிபுணர்கள், தேர்ச்சிபெற்ற தொழிலாளர்களுக்கான தேவையை இன்னும் முழுமையாகத் திருப்தி செய்யவும் திட்டமிடப்படடிருக்கிறது. இக்காலகட்டத்தில் உயர்தர மற்றும் விசேட நடுநிலைக் கல்வி பெற்ற சுமார் ஒரு கோடி நிபுணர்கள் பயிற்றுவிக்கப்படுவர், ஒரு கோடி 30 லட்சம் வரையிலான தேர்ச்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலிருந்து பட்டம் பெறுவர்.

வளரும் நாடுகளின் இன்றைய பிரச்சினைகள்

விளாதிமீர் ஸ்வெதோசீராவ்
விஞ்ஞானப் பட்ட வேட்பாளர் (வரலாறு)

ஆப்கானில் புரட்சிகர மாற்றங்கள்

ஆப்கானிஸ்தானில் மக்களாட்சி வலிமை பெற்று வருகிறது. ஆப்கானிஸ்தான் மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியும், அரசாங்கமும் நகரங்கள், கிராமங்களின் வளர்ச்சியையும், மக்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களில் உயர்வையும் உறுதிப்படுத்துவதற்காக எடுத்துவரும் பயனுறுதி வாய்ந்த நடவடிக்கைகள் நாடு முழுவதிலும் ஆதரிக்கப்படுகின்றன. ஏகாதிபத்தியம் கட்டவிழ்த்துவிட்டுள்ள பிரகடனப்படுத்தப்படாத போர் தொடர்ந்து நடந்தபோதிலும் ஆப்கான் மக்கள் வருங்காலத்தை நம்பிக்கையுடன் எதிர்நோக்குகின்றனர்.

புரட்சிகர ஆதாயங்கள்

ஆப்கானிஸ்தான் ஜனநாயகக் குடியரசு தனது ஐந்தாண்டுகால ஜீவிதத்தில் சமூக, அரசியல் வாழ்வின் பல்வேறு துறைகளிலும் மிகப்பெரும் வெற்றிகளை ஈட்டியுள்ளது. ஆரம்பத்திலிருந்தே விவசாயச் சீர்திருத்தத்துக்கு அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இச்சீர்திருத்தத்தின் முதலாவது கட்டத்தில் நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்ட நிலம் சுமார் 300,000 ஏழை விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. கடும் வட்டி வாங்குபவர்களின் பிடியிலிருந்து லட்சக்கணக்கானோர் விடுவிக்கப்பட்டனர். விவசாய அபிவிருத்திக்குத் தூண்டில் அளிக்கும் நோக்கத்தோடு சில உணவுப் பொருட்களின் கொள்வனவு விலைகளை அரசாங்கம் அதிகரித்தது, விவசாயிகளுக்குக் கடன்களை வழங்கியது, எளிதான தவணை

யில் அவர்களுக்கு இயந்திரங்களையும் பசளையையும் விதைகளையும் விற்பனை செய்தது.

கடந்த ஆண்டில் புதிய சட்டங்களும் விதிகளும் நிறைவேற்றப்பட்டன. நீர் பற்றிய சட்டமும் விவசாயத்தில் நீரின் பாவனை பற்றிய அரசாணையும் இவற்றில் அடங்கும். இவை புரட்சியின் பிரதான கடமைகளை, அதாவது, நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், ஏழை இடையர்களுக்கும் நிலத்தையும் நீரையும் வழங்குவதும், சிறு துண்டுக் காணிகளை வைத்திருந்தவர்களுக்குக் கூடுதல் காணியை ஒதுக்குவதுமான கடமைகளைச் சாதிப்பதற்கென வரையப்பட்டவையாகும். ஆப்கானிஸ்தான் மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியும் ஆப்கான் அரசாங்கமும் கடைப்பிடித்துவரும் விவசாயக் கொள்கை ஏற்கனவே நல்ல பலன்களைத் தந்துள்ளன.

தொழில் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும் நகர்ப்புறத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்தவும் பெருமளவு பணி செய்யப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட வேலை நேரங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. வீட்டுவசதி நிர்மாணம் முழு வீச்சில் நடைபெறுகிறது. ஆயிரக்கணக்கானோர் தொழிற் சங்க உறுப்பினர்களாகியுள்ளனர்.

பொருளாதாரத்தின் அரசுத் துறை தொழில் துறையின் சகல பிரிவிகளையும் மேல்கட்டமைப்பையும் தழுவி வேர்விட்டு வருகிறது.

இதுதவிர, இஸ்லாத்துக்குக் கௌரவம், மனச்சாட்சிச் சுதந்திரம் போன்றவை நாட்டின் தற்காலிக அரசியல் யாப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன, அவை அரசாங்கக் கொடியிலும் தேசிய சின்னத்திலும் பிரதிபலிக்கப்பட்டுள்ளன. மதகுருமாரின் சொத்தும், மதக் கடமைகளின் நிறைவேற்றமும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. பள்ளி வாசல்கள், தொழுகை இல்லங்களைப் பழுதுபார்க்கவும், வெப்பமேற்றவும் சுமார் 50 லட்சம் ஆப்கான் பணத்தை அரசு ஒதுக்குகிறது; புனித யாத்திரை மேற்கொள்வோருக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறது.

சிக்கலான நிலைமைகளில்

ஆப்கானிஸ்தான் மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி அதன் உள்நாட்டுக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதில் பல கிரமங்களை எதிர்நோக்குகிறது. நாடுதழுவிய கட்சிமகாநாடு சென்ற ஆண்டு மார்ச் மாத நடுப்பகுயில் காபூலில் நடைபெற்றது. தற்போதைய கட்டத்தல் கட்சியின் கொள்கையில் முனைப்பாக விளங்கும் பிரச்சனைகளை மகாநாடு விவாதித்தது; ஏகாதிபத்திய மற்றும் எதிர்ப்புரட்சி பிரசாரத்தால் பரப்பப்பட்டுவரும் கட்டுக் கதைகளைத் தகர்ப்பதில் கட்சி உறுப்பினர்களின் பெருமளவு ஒற்றுமையை நிர்ணயித்துக் காட்டியது.

புரட்சியின் சமூகக் கடமைகளை வியாபிப்பது கட்சியின் பிணைப்புகள் தொழிலாளி வர்க்கம் மற்றும் பாட்டாளிகளல்லாத ஏனைய மக்கள் பகுதியினருடன் எவ்வவு தூரம் உறுதியாகவும் ஸ்திரமாகவும் இருக்கின்றன என்பதன் மீதே சார்ந்துள்ளது இது முன்னுள்ள கடமைகளைச் சாதிப்பதற்கு முனைப்பானது என்பதை கட்சி உணர்கிறது. கட்சியின் புதிய வேலைத் திட்டம் வெகுஜன மக்கள் ஸ்தாபனங்களின், குறிப்பாக தேசிய தேசபக்த முன்னணின் தலைமையை மேம்படுத்துவதற்கு முதன்மையான இடத்தைக் கொடுப்பது தற்செயலானதல்ல.

பல்வேறு வர்க்கங்கள், சமூகப் பகுதிகள், ஆதிவாசிகள் இனக் குழுமங்களின் பிரதிநிதிகளையும் வெவ்வேறு வயதையும் தொழில்களையும் கொண்ட மக்களையும் தனது அணிகளில் ஐக்கியப்படுத்துவதன் மூலம் இம் முன்னணி ஆப்கானிஸ்தானின் ஜனநாயகத் தளத்தையும் அரசியல் கட்டமைப்பையும் பிரதிபலிக்கிறது.

ஏகாதிபத்தியத்தையே குறைகூற வேண்டும்

பாஸ்மாச்சியர்களின் ஆட்டுழியங்கள் காரணமாக விமோசனத்துக்குப் பின்னர், தமது இல்லங்களை விட்டு வெளியேறிய பலர் இப்போது தமது சொந்தப் பகுதிகளுக்குத் திரும்புகின்றனர். நாட்டை விட்டு பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட சிலரும் இவர்களில் உள்ளனர்.

இவர்களின் நிலைமைக்கான பொறுப்பை ஆப்கன் அதிகாரிகள் மீதும் ஆக்கிரமிப்பை முறியடிப்பதில் ஆப்கானிஸ்தானுக்குச் சர்வதேசிய ஆதரவை வழங்கிவரும் சோவியத் யூனியன் மீதும் சுமத்துவதற்கு ஏகாதிபத்தியப் பிரசாரம் முழு மூச்சுடன் செயல்படுகிறது. இது சம்பந்தமாக மேற்கில் பரப்பப்படும் குற்றச்சாட்டுக்கள் சில முஸ்லிம் நாடுகளிலும் வளர்முக நாடுகளிலும் எதிரொலிக்கின்றன.

உண்மைகளைப் பார்ப்போம்:

புரட்சி நிகழ்ந்த உடன் சொத்துரிமை படைத்தவர்களும் முன்னைய முடியாட்சி மற்றும் தாலுகின் ஆட்சிகளுடன் அரசியல் தொடர்புகளை வைத்திருந்தவர்களான சில ஆயிரம் பேர் மேலை நாடுகளுக்கும் ஆப்கானிஸ்தானுக்கு அயலிலுள்ள சில நாடுகளுக்கும் தப்பியோடினர்.

புரட்சிகர ஆப்கானிஸ்தானின் எதிரிகள் ஆயுதபாணியான எதிர்ப்புரட்சிப் பிரிவுகளை ஆப்கானிஸ்தானுக்குள்

அனுப்புவதன்மூலம் தமது சதித்திட்டங்களை மேற்கொண்ட வேளையில், 1979ல், ஏழைமக்கள் உள்ளிட, வெளியேறியோரின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. கூலிப் படைக் கும்பல்கள் பயங்கரவாதத்தைக் கட்டவிழ்த்து விட்டு சில எல்லைப்புற மாகாணங்களில் வழமையான வாழ்வைச் சீர்குலைத்தனர். விவசாயிகளிடமிருந்து தான்யங்களும் கால்நடைகளும் குறையாடப்பட்டன; அவர்களின் பயிர்கள் எரிக்கப்பட்டன. புகையிரதப் பாதைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சீர்குலைவு வேலைகளினால் சில பிராந்தியங்களுக்கு இடையிலான பொருளாதாரப் பிணைப்புகள் நிலைகுலைந்தன. பொருளாதாரச் சீர்குலைவும், ஸ்தல அதிகாரிகளின் படுகொலைகளும், அச்சுறுத்தலும் வன்முறையும் மக்களில் ஒரு பகுதியினரிடையே பாதுகாப்பின்மையையும் அச்சத்தையும் தோற்றுவித்தன. வெளி நாடுகளிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசாங்க விரோத பிரசாரத்தினால் நிலைமை மேலும் மோசமாகியது. பலபேர் தமது தாயகத்தைவிட்டு வெளியேற பலவந்தமாக நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர் அல்லது ஏமாற்றி அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

இவ்விதம், “அகதிகள் பிரச்சனை” ஏகாதிபத்தியத்தின் தவறு காரணமாகவும், சுயாதிபத்திய ஆப்கன் அரசின் உள்விவகாரங்களில் குரூரமான வெளியார்த் தலையீட்டினாலும் உருவாக்கப்பட்டது.

மென்மேலும் கூடுதலான நேர்மையான மக்கள் தமது தாயகத்துக்குத் திரும்புகின்றனர்; இங்கு அமைதிபூர்வ ஆக்க உழைப்பும், புரட்சிகர அரசாங்கத்தின் அன்பான உபசரிப்பும் அவர்களுக்காகக் காத்திருக்கிறது. அதன் புரட்சிகர ஆதாயங்களை வலுப்படுத்தும், ஆழமாக்கும் பாதையில் துணிவுடன் முன்னேறிச் செல்லும் இன்றைய ஆப்கானிஸ்தானின் தனிச்சிறப்பான அம்சம் இதுதான்.

“ஆசியா இ. ஆபிரிக்கா செகோத்தன்யா”
சஞ்சிகையிலிருந்து:

ஏகாதிபத்தியத்தின் சுயநுபயம்

வினாதிமீர் ரொஷ்சொப்கிண

இரகசிய திட்டங்கள்

நாஜி ஜெர்மனியினது இராணுவத் தலைமையின் சில பரம இரகசியமான தாக்கீதுகளைப் பெறும் சந்தர்ப்பம் யுத்த பிற்கால காலகட்டத்தில் வரலாற்றுசிரியர்களுக்குக் கிடைத்தது. நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நடந்த சம்பவங்கள் சம்பந்தமான தாக்கீதுகள் பெரும் ஆர்வத் தருபவையாகும்.

1942 ஆகஸ்டில் தமது இராணுவம் ஸ்டாலின் கிராடை நோக்கி முன்னேறியதால் இறுமாப்புக் கொண்ட நாஜித் தலைவர்கள் ஈரான், ஈராக். இந்தியாவைச் கைப்பற்றும், பாரசீக வளைகுடா பகுதியில் காலுண்டும் தமது புதிய நடவடிக்கைகள் பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கினர்.

ஹிட்லரின் வெஹர்மாச்ட் பாரசீக வளைகுடாக்குள் நுழைய நினைத்தது ஏன்? பதில் தெளிவானதே நாஜி ஜெர்மனியின் யுத்த இயந்திரத்தில் உச்சி நிலையில் இருந்தவர்களுக்கு மென்மேலும் கூடுதலான நாடுகளையும் மக்களையும் கைப்பற்றுவதற்கும் சூறையாடுவதற்கும் பொருத்தமான தங்குதளங்கள் தேவைப்பட்டன; அவர்களுக்கு மூலப் பொருட்களும், குறிப்பாக எண்ணெயும் தேவைப்பட்டன. மத்தியக் கிழக்கில் ஏகாதிபத்தியத்தின் கொள்கை எப்போதுமே எண்ணெயை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே இருந்துள்ளது. பொது மக்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தாக்கீதுகள் அரேபியாவிலும் ஈரானிலும் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள எண்ணெய் வயல்களை ஜெர்மன் படைகள் கைப்பற்றுவதற்குரிய திட்டவட்டமான திட்டங்களைக் கொண்டிருந்தன. இப்பணியை நிறைவேற்றுவதற்காக “எண்ணெய்ப் படைப்பிரிவுகள்” என அழைக்கப்படும் விசேட பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆனால் நாஜி கேந்திரவியலாளர்கள் தீட்டிய புவி-அரசியல் திட்டங்கள் செயலாக்கம் பெறும் தலைவிரியைப் பெற்றவையாக இருக்கவில்லை. பாரதீயக் குடாமித்து ஊசலாடிக் கொண்டிருந்த நாஜி ஸ்வஸ்திகையின் கொலைபாதக நிழலை இரண்டாம் உலகப் போரின் போது கிழக்கு முனையில் சோவியத் ஆயுதப் படைகள் ஈட்டிய வெற்றிகள் மறையச் செய்தன. 'எண்ணெய்ப் படைப் பிரிவு' இழிவான முடிவைச் சந்தித்தது.

இவையெல்லாம் வரலாற்றின் ஆழத்தில் புதைந்து விட்டதாகத் தோன்றக்கூடும். ஆனால் பல வரலாற்றுப் பாடங்கள் இன்றும் செல்லுபடியாகக் கூடியவை. ஏகாதிபத்தியம் குறிப்பாக கேந்திர மூலப் பொருட்கள் மற்றும் முக்கியமான இராணுவத் தாங்குதளங்கள் எனும்போது அது அதன் ஆக்கிரமிப்புத் தன்மையை இழந்துவிடவில்லை. இன்று, ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் தனது காலத்தில் நாட்டம் கொண்ட பிராந்தியத்தை வேறொரு, இன்னும் கூடுதல் அபாயகரமான சக்திகள் அச்சுறுத்துகின்றன. இன்று வேறொரு இன்னும் கூடுதல் பாவகரமான நிழல் பாரதீயக் குடாமிதும் இந்து மாகடல் மீதும் கவிந்து வருகிறது. மேலும், ஹிட்லரின் இழிவார்ந்த "எண்ணெய்ப் படைப்பிரிவு" நினைவுக்கு வருகிறது! தற்காலத்தில் உலக ஆதிக்கத்தைக் கோருபவர்களாகத் தம்மை வரித்துக் கொண்டுள்ளவர்கள் தோல்பொருள் மண்டபங்களில் தாசு படிந்துபோன நாற்பது வயது நிரம்பிய கருத்துக்களுக்கு உயிரூட்டுகின்றனர். அமெரிக்காவில் ஒரு விசேட படைப்பிரிவு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது; அதன் பணிகள் பல வழிகளில் ஹிட்லரின் "எண்ணெய்ப் படைப் பிரிவுகள்" மேற்கொள்ள விருந்தவற்றையே நினைவுபடுத்துகின்றன.

நோக்கங்களும் கடமைகளும்

1980 மார்ச்சில் புளோரிடாவிலுள்ள மெக்ஸிகல் விமானப் படைத்தளத்தில் ஆரவாரமாக இருந்தது. பெண்டகன் ஜெனரல்களும் அமெரிக்க நிர்வாகத்தின் உயர்மட்ட அதிகாரிகளும் மற்றுமொரு இராணுவ வாத உருவாக்கத்தின் ஜனன விழாவில் கலந்து கொண்டனர். அன்றைய தினம் தான் ஜனாதிபதியின் திசைவழி 18க்கு இசைவாக விரைவுத் தாக்குதல் படையின் அதிகாரிகள் மெக்ஸிகல் சம்பிரதாயமாக நியமிக்கப்பட்டனர்.

இவ்வாறுதான் "எளிதில் இடம்விட்டு இடம் பெயரக் கூடிய தலையீட்டுப் படைகள்" கருத்தமைப்புக்கு உயிரூட்டப்பட்டது. அது அமெரிக்காவில் கார்ட்டர் நிர்வாகத்தின் கீழ் ஆதாரத் தளம் பெற்றது. அமெரிக்காவின் போர் ஆற்றலை ஆராயுமாறு ஜனாதிபதி கார்ட்டர் தேசியப் பாதுகாப்பு சபைக்கு அதிகாரமளித்திருந்தார். வாஷிங்டனும் அதன் ஆயுதப் படைகளும் மூன்றாம் உலகில் ஏற்படும் "நெருக்கடிகளை"க் கையாளுவதற்குப் போதியள

வில் தயார் நிலையில் - இறக்கவில்லை என்று இவ் ஆய்வின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கையின் ஒரு பகுதி கூறுகிறது, எண்ணெய் வளம் மிகுந்த பாரசீகக் குடா பகுதிக்கே விசேட கவனம் செலுத்தப்பட்டது:

இதற்குச் சிறிது காலத்துக்குப் பின்னர் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் ஸ்தலப் போர்களைத் தொடுப்பதற்கென ஜனாதிபதியின் விசேட இராணுவப் படைகளை உருவாக்குவதற்கான ஜனாதிபதியின் திசைவழி 18 வெளியிடப்பட்டது. அத்தகைய படைகள் "அமெரிக்காவின் ஜீவாதார நலங்கள் அச்சுற்த்தலுக்குள்ளாகக் கூடிய இடங்களில் விரைவான, செயல் முனைப்பான நடவடிக்கைகளில் இறங்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. மேலும், தென்கிழக்காசியா, மத்தியக் கிழக்கு மற்றும் பாரசீக வளைகுடாவை அடுத்துள்ள பிராந்தியங்களுக்கு விசேட முகன்மை நிலை மீண்டும் கொடுக்கப்பட்டது. வாஷிங்டனிலுள்ள சிலர் இந்து மாகடலின் வடக்கு, மேற்குப் பகுதிகளில் "நெருக்கடிகளின் பகுதி" பற்றிய தத்துவம் குறித்தும் சிந்தித்தனர்.

இந்தக் திசைவழிகள், "தத்துவங்களுக்கு" ஏற்ப அமெரிக்கா தனது இராணுவப் பிரசன்னத்தை சூரித அடிப்படையில் பெருக்கத் தொடங்கியது. அது இப்பிராந்திய நாடுகளில் முன்போக்கான மாற்றங்களைத் தடுத்து நிறுத்தும் அமெரிக்க ஆளும் வட்டாரங்கள் நம்புகின்றன; இப்பிராந்தியம் ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கும் தெற்காசியா இந்தியத் துணைக் கண்டம் மற்றும் கிழக்கு ஆபிரிக்காவில் உள்ள புதிதாகச் சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகளுக்கும் இடையிலான கூர்மையான போராட்டங்களின் களமாக இன்று விளங்குகிறது.

கடல்கடந்த நாடுகளில் உள்ள புத்தக் கழகங்களின் விஸ்தரிப்பு வாகத் திட்டங்கள் முன்னணியில் திகழும் அமெரிக்க ஏகபோகங்களின் நலன்களுடன் பிரிக்கமுடியாத வற்று இணைந்துள்ளன. இந்து மாகடலில் உள்ள கரையோர நாடுகளில் இவற்றின் நிகழ்வுகள் 10 பில்லியன் டாலர்களைக் காண்டு கின்றன. மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் ஆஸ்திரேலியாவும் பாவிக்கும் எண்ணெயில் 50 சதவீதமும் ஐப்பான் பாவிக்கும் எண்ணெயில் 90 சதவீதமும் இந்து மாகடல் ஊடறுத்துச் செல்லும் கப்பல் போக்கு முன்பு மலமே விரியோகிக்கப்படுகின்றன. இந்து மீதான கடற்பாடு அமெரிக்கா கனது 1954 அணிகளைக் கண்காணிப்பில் வைத்துக்கொள்ள துவகிறது.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய வட்டாரங்களுக்கு இப்பிராந்தியத்தின் முக்கிய முக்கியத்துவம் இராணுவ-கேந்திர நிலை சம்பந்தப்பட்டதாகும். மத்தியத் தரைக் கடலிலும் இந்து மாகடலிலும் பெரும் கடற்படைகளையும் விமானப் படைகளையும் குவிப்பதும் நிலைவைப்பதும், தலை

பீட்டுக்குரிய விரைவுத் தாக்குதல் படையை இருத்துவதும் அமெரிக்காவின் “கேந்திர நலன்களைப்” பேணிக்காப்பதற்காகவும், பிராந்தியம் முழுவதிலும் அமெரிக்காவின் இராணுவ—அரசியல் ஆதிக்கத்தைத் திணிப்பதற்காகவுமே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

படைகளும் வளங்களும்

வாஷிங்டன் கடைப்பிடித்துவரும் அபாயகரமான சூதாட்டத்தின் நோக்கம் தனது காவல்படைகளுக்கான தாவுத் தளங்களைப் பெறுவதேயாகும். விரைவுத் தாக்குதல் படையால் பயன்படுத்தப்படுவதற்கென மத்தியக் கிழக்கிலும் இந்து மாகடலிலும் இராணுவத் தளங்களை நிர்மாணிக்கவும் நவீனமாக்கவுமான ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை அமெரிக்கப்படைத் தளபதிகள் வகுத்துள்ளனர். அமெரிக்க நிர்வாகம் தனது விஸ்தரிப்புவாதத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கான செல்வாதாரங்களை வரம்பிடுவதில்லை. வபண்டகளின் அயல்நாட்டு இராணுவத் தளங்களின் நிர்மாணத்துக்கும் நவீனமாக்குவதற்கு ஐந்தாண்டு காலகட்டத்தில் 2 பில்லியன் டாலர்கள் செலவாகும். 1981ல் விரைவுத் தாக்குதல் படைக்காக மேலதிகமாய் ஒரு பில்லியன் டாலர்கள் விசேடமாக ஒதுக்கப்பட்டனர்; 1982ல் இதற்கு மேலும் 4.5 பில்லியன் டாலர்கள் வழங்கப்பட்டன. அமெரிக்க நிர்வாகம் தனது இராணுவ முகாம் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு உதவும் ஒரு கருவியாக விரைவுத் தாக்குதல் படைமீது நம்பிக்கை வைத்துள்ளது. அமெரிக்கா மத்தியக் கிழக்கில் மற்றுமொரு இராணுவக் கூட்டணியை உருவாக்க பகிரதப் பிரயத்தனங்களைச் செய்து வருகிறது; வாஷிங்டனின் திட்டப்படி இதில் பாகிஸ்தானும், சவுதி அரேபியாவும், எகிப்தும், துருக்கியும், சேர்த்துக் கொள்ளப்படவுள்ளன. சூடானும் சோமாலியாவும் ஓமானும் இக் கூட்டணியில் ஈர்க்கப்படவுள்ளன.

யாவற்றிற்கும் மேலாக, விரைவுத் தாக்குதல்படையான படையெழுச்சிக் கப்பற்படைப் பிரிவையும் கொண்டிருக்கும்; விரைவுத் தாக்குதல் படைக்குள் தரைப்படைகளின் காலாட்படைப் பிரிவையும் இயந்திர மோட்டர்கவசப்படைப் பிரிவுகளையும் “கிரீன் பெர்ட்ஸ்” விநோக்குத் துருப்புக்களின் பிரிவுகள் பதற்குப் பெண்டுகளின் போத தந்திரவியலாளர்கள் எண்ணம் கொண்டுள்ளனர்.

புல்துறைப் பயிற்சி நிலையம்

தலைமைத் தபால் நிலையத்தில் செய்திப் பத்திரிகையாகப்
பதிவுசெய்யப்பட்டது.

சோஷலிஸம்

தத்துவமும் நடைமுறையும்

புல்துறைப் பயிற்சி நிலையம்

தீர்மானம் சஞ்சிகையைப்
பெற பின்வரும் முகவரிக்கு
உள்ளவர்கள்

சோஷலிஸம் தத்துவமும் நடைமுறையும்
சோவியத் தூதரக தகவல் பி
27, சேர் ஏன்ஸ்ட் டி சில்வா வத்த.
கொழும்பு-7.